

Brackley

PRUDENTIA.

ELOQUENTIA.

EPIGRAMMATA
THOMÆ MORI
ANGLI,

Viri eruditionis
pariter ac virtutis
nomine clarissimi,
Angliæq; olim
Cancellarii.

LONDINI,

Typis I.H. Bressant ad Insignia Principis in
Cemeterio S. Pauli. Apud Humphredum
Agley. 1628.

Sculpsit

Donch...

Epigrammata
Thomæ Mori
ANGLI,

Viri eruditionis pa-
riter ac virtutis nomine
clarissimi, Angliæq;
olim Cancellarii.

LONDINI,
Typis I. H. Prostant ad Infi-
gnia Principis, in Cœmeterio D.
Pauli, apud *Humphredum*
Mosley. 1638.

April. 12. 1638.

Imprimatur.

Th. Wykes.

In subitum Imbrem.

QVI IN POMPA
Regis ac Reginae largè ob-
ortus, nec Solem
abstulit, nec du-
ravit.

Dum peterent sacras Rex & Regina coronas,
Pompa qua nunquam pulchrior ulla fuit;
Aureus explicuit late se Phœbus, eratque
Læta dies populi consona pectoribus.
Ast ubi am mediam celebris pervenit in urbem,
Tota statim æthereis pompa rigatur aquis.

Nulla tamen Phœbi subduxit lumina nubes,
Et minima nimbus perstitit ille mora.
Res bene contra æstus cecidit, rem five quis ipsam
Spectet, five omen, non potuit melius.
Principibus nostris uberrima tempora spondent,
Et Phœbus radiis, & Jovis uxor aquis.

Ejusdem ad Regem.

Cuncta Plato cecinit tempus quæ proferat ullū.
Sæpe fuisse olim, sæpe aliquando fore.
Ver fugit ut celeri, celerique revertitur anno,
Bruma pari ut spacio quæ fuit ante, redit.
Sic inquit rapidi, post longa volumina cœli
Cuncta per innumeras sunt reditura vices.
Aurea prima sata est ætas, argentea post hanc,
Aërea post illam, ferrea nuper erat.
Aurea te princeps redierunt principe secla.
O possit vates hæcenus esse Plato.

Ejusdem

Ejusdem ad Regem de spectaculis Equestribus per eum editis Epodon Iambicum.

Quæcunque reges ediderunt hætenus
Equestrium spectacula,
Lugubris illa semper aliqua reddidit
Vel calamitas insignia.
Vel casus aliquis prospero parum Jove
Admixtus inter ludicra.
Aut rabido transverberati militis
Madens harena sanguine.
Aut lanceis icta ungulisve sonipedum
Obtrita plebs ferocium.
Turbæmve comprimens simul miserrimam,
Lapsæ ruina machinæ.
Verum tua hæc spectacula ô Rex omnium
Quæ vidimus pulcherrima,
Nonnulla clades, sed tua digna indole,
Insignit innocentia.

*Ejusdem de utraque rosa
in unum coalita.*

Purpureæ vicina fuit rosa candida, utranque
 Utraque dum certant, sit prior utra, premit.
 Utraque sed florem rosa jam coalescit in unum,
 Quoque potest uno lis cadit illa modo.
 Nunc rosa consurgit, nunc pullulat una, sed omneis
 Una habet hæc dotes, quas habuere duæ.
 Scilicet huic uni species, decor, atque venustas,
 Et color, & virtus, est utriusque rosæ.
 Alterutram ergo rosam vel solam quisquis amavit,
 Hanc in qua nunc est, quicquid amavit amet :
 At qui tam ferus est, ut non amet, ille timebit,
 Nempe etiam spinas flos habet iste suas.

In Rhetorem indoctum.

Quinque Solæcismis donavi Rhetora Flaccum,
 Quinque statim decies reddidit ille mihi.
 Nunc numero hos, inquit, paucos contentus ha-
 Mensura accipies quando redibo Cyprio. (beto,
 In

Epigrammata.

5

In suspitionem.

(Non vis

Magnam habet in rebus vim ac pondus, opinio.
Ladere, velle tamen si videre, peris.
Sic & Philoleon quondam occidere Crotone,
Quem falso credunt velle tyrannum agere.

In Rhetorem infantem
scite pictum.

Ipse tacet Sextus, Sexti meditatur imago,
Ipsa est rhetor imago, ab imagine rhetor imago est.

In Cæcum & Claudum
mendicos.

Claudipedem gestat cæcis vicinus ocellis,
Conducitque oculos arte, locatque pedes.

Aliter.

Aliter.

Cæcus claudipedem gestat, prudenter uterque
Rem gerit, atque oculos hic locat, ille pedes.

Aliter.

Cæcus fert claudum, atq; opera conducit eadem,
Istius ille oculos, illius iste pedes.

Aliter.

Claudū cæcus onus grave, sed tamē utile, vestat
Prospicit atque oculis, huic regit ille pedes.

Idem fusus.

Tristis erat nimium miseris fortuna duobus,
Huic oculos, illi dempsit iniqua pedes,
Sors illos coplat similis, claudum vehit alter.
Sic sua communi damna levant opera.

Epigrammata.

7

Hic pedibus quóvis alienis ambulat, itur
Huic recta alterius semita luminibus.

Idem aliter.

Utilius nihil esse potest, quàm fidus amicus,
Qui tua damna suo leniat officio.
Fœdera contraxêre simul mendicus uterque
Cum claudo solidæ cæcus amicitiz.
Claudo cæcus ait, collo gestabere nostro.
Retulit hic, oculis cæce regêre meis.
Alta superborum fugitat penetralia regum,
Inque casa concors paupere regnat amor.

Aliter.

Cum claudo cæcus sic lege paciscitur æqua, ut
Hic ferat illū humeris, hunc regat ille oculis.

Pinus

*Pinus nautica loquitur
vento subversa.*

Pinus ego ventis facile superabilis arbor,
Stulte quid undivagam me facis ergo ratem?
An non augurium metuis? quum persequitur me
In terra, Boream qui fugiam in pelago?

Idem aliter.

Ventis pinus humo sternor, quid mittor in undas?
Jam nunc passa prius, quàm nato naufragiâ.

In navim exustam.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat undas.
Matris, at in terræ deperiit sinibus.
Corripitur flammis, atque ardens auxiliares
Quas maris hostiles fugerat, optat aquas.

Cunicula

*Cunicula loquitur quæ e-
lapsa mustelæ incidit in dispo-
sita Venatorum retia.*

Mustelam obliquè dilapsa foramine fugi,
Sed feror humanos heu misera in laqueos.
Hic ego non vitam celerem, non impetro mortem,
Servor ut heu rapidis objiciar canibus.
Qui mea dum laniant scelerato viscera morsu,
Spectat, & effuso sanguine ridet homo.
durum genus, atque fera truculentius omni,
Nex cui crudelem præbet acerba jocum.

*Innocentiam obnoxiam
esse injuriæ.*

Allus erit mordere malum vel mus, vetus hoc est
Verbum, sed longe res habet ipsa secus
nocuos audet vel mus mordere, nocentem,
Tangere non audet territus ipse draco.

In efflatum ventris.

TE crepitus perdit, nimium si ventre retentes.
 Te prope e cmissus servat item crepitus.
 Si crepitus servare potest & perdere; Nunquid
 Terrificis crepitus regibus æqua potest?

De mortis æqualitate.

Victor ad Herculeas penetres licet usq; colūnas,
 Te terræ cum aliis pars manet æqua tamen.
 Iro par moriere, obolo non ditior uno,
 Et tua te (sed non jam tua) solvet humus.

In Sordidum.

TE ditem appellant omnes; ego planè inopē te:
 Nam facit usus opes, testis A pollophanes.
 Si tu utare tuis, tua sunt: al fin tua serves
 Hæredi, tua jam nunc aliena facis.

Venat

Venatus araneæ.

Aranea vagam comprehendit aranea muscam,
lentis trepidam cassibus implicuit.
hiat in morsum, sed sæpe os inter & ossam,
bum vetus est, multa venire solent.
scæ miseretur, & adversatur Arachnæ,
malam è misera transtulit exitium.
lante fame properans invadis utranque
e, ruunt casses, hæc fugit, illa perit.
so spes est plerumque scense sub ipsa,
& armatos mille malo metus est.

*In Cynicum stultè
abstinentem.*

Abati Cynici, baculòque vagantis egeni,
n cœna magnam conspicimus Sophiam.
hic raphanis Cynicus primum atque lupino,
rtus ventri serviat, abstinuit.
um postquam bulbum conspexit ocellis,
igidum & sapiens excutit ingenium:

Flagitat

In efflatum ventris.

TE crepitus perdit, nimirum si ventre retere
 Te prope e emissus servat item crepitu
 Si crepitus servare potest & perdere; Nunqu
 Terrificis crepitus regibus æqua potest?

De mortis æqualitate.

Victor ad Herculeas penetres licet usque ca
 Te terræ cum aliis pars manet æqua
 Iro par moriere, obolo non ditior uno,
 Et tua te (sed non jam tua) solvet humus.

In Sordidum.

TE ditem appellant omnes, ego planè ino
 Nam facit usus opes, testis A pollophar
 Si tu utare tuis, tua sunt: si non tua serves
 Heredi, tua jam nunc aliena facis.

Venatus araneæ.

Insidiata vagam comprehendit araneæ muscam,
Et lentis trepidam cassibus implicuit.
Namque hiat in morsum, sed sæpe os inter & offam,
Ut verbum vetus est, multa venire solent.
Sors muscæ miseretur, & adversatur Arachnæ,
Inque malam è misera transtulit exitium.
En stimulante fame properans invadis utrâque
Sturne, ruunt casses, hæc fugit, illa perit.
Sic misero spes est plerumque secare sub ipsa,
Inter & armatos mille malo metus est.

*In Cynicum stultè
abstinentem.*

BArbati Cynici, baculòque vagantis egeni,
In cœna magnam conspicimus Sophiam.
Sicilicet hic raphanis Cynicus primum atque lupino,
Ne virtus ventri serviat, abstinuit.
Et aiveum postquam bulbum conspexit ocellis,
Jam rigidum & sapiens excutit ingenium :
Flagitat

Flagrat atque auide spem præter devorat omnem.
Virtuti bulbus, nil ait officiet.

Epitaphium Medici.

Theſſalus Hippocrates, Coüs genere, hac jacet
Phœbi immortalis ſemine progenitus. (urna,
Crebra trophæa tulit morborum armis medicinæ,
Laus cui magna, nec id forte, ſed arte fuit.

ſervum mortuum.

Hic ſervus dum vixit, erat, nunc mortuus idem
Nonquam tu Dari magne minora poteſt.

ſervam mortuam.

An te fuit ſolo Sœſime corpore ſerva,
Nunc fato pars eſt hæc quoque miſſa manu.

In Piscatorem adamiatum.

Pisces dum captat Piscator, divitis illum
Nata videt, vixi flagrat amore viri:
Deinde viro nubis, sic illi ex paupere vita,
Magna superbarum copia venit opum.
Muneris hoc nostri est Venus inquit, verba retorquer
Fortuna hæc nostri est muneris, inquit heræ.

In repente felicem è misero.

Non tibi quod faveat, sic te fortuna levavit.
Vel de te liqueat, vult sibi, quid liceat.

In mediocritatem.

Invidia est peior miseratio, Pindarus inquit,
Felici invidiam splendida vita facit.
At nimium miseros miseramur, dent superi ut sim
Nec nimium felix, nec miserandus ego.
Scilicet extremis longe mediocritas præstant,
Infima calcantur, summa repente ruunt.

*Nihil prodesse torqueri
metu mali venturi.*

Cur patimur stulti? Námque hæc vecordia nostra,
Urat, ut indomitus pectora nostra metus.
Seu mala non venient, jam nos metus urit inanis.
Sin venient, aliud fit metus ipse malum.

*Monostichum in laudem
Poematis Homerici.*

Ipse quidem cecini, scripsit divinus Homerus.

In ridiculum iudicium.

Lis agitur, surdusque reus, surdus fuit actor;
Ipse tamen iudex surdus utroque magis.
Pro ædibus hic petit æs, quinto jam mense peracto;
Ille refert, tota nocte mihi acta mola est.

Aspicit

Epigrammata.

15

Aspiciat hos iudex, & quid contenditis, inquit.
An non utrique est mater? utrique alite.

Ad lucernam nocturnam.

Lychne reversuram ter te juravit amica.
Nec fedit, o pœnas det tibi, si deus es.
Ludenti cum nocte places extinguere, & aufer
Tam sacra tam sacris lumina luminibus.

Lais anus ad speculum.

Nequiter arrisi tibi, quæ modo Græcia amanti,
Turbam in vestibulis Laïs habens juvenum,
Hoc Veneri speculum dico, nam me cernere talem
Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

*In mortis diem omnibus
incertum.*

Non ego quos rapuit mors, desleo. Desleo vivos,
Quos urunt longo fata futura metu.

B 3

Alud.

Aliud.

FLeres, si scires unum tua tempora mensem.
Rides, quum non sit forsitan una dies.

In apum indrustriam.

MEllis apes fluvios ipsæ sibi in æthere fingunt,
Ipsæ quos habitant ædificant thalamos.
Grata apis humanæ, frugis que facillima vitæ est.
Non bovis, aut curvæ falcis egebit ope.
Tantum opus hic situla est, ubi dulcia pocula mellis
Uberrim parvo fundat ab alveolo.
Congaudete sacre, varios & pascite flores,
Ætherei volucres nectaris artifices,

*In anum fucis frustra
utentem.*

Sæpe caput tinguis, nunquam tinctura senectam,
Aut tensura genis, quæ tibi ruga tuis.

Desine

Desine jam faciem stibio, persuadere totam,
Ne persona tibi hæc sit modo; non facies.
Quin nihil assequeris fucō stibioque, quid amens
Vis tibi? nunquam Hecuben hæc facient, Helenen.

In hominis nativitatem.

(egit
HEus homo si memor es, quid te dum gigneret,
Tum pater, ex animo jam tumor ille cadet,
At Plato te fastu dum somniat, inflat inani,
Æternūque vocat semen & æthereum,
Factus es ecce luto, quid suspicis alta? sed istud
Plasmate, qui te ornat, nobiliore feret.
Quin si vera voles audire, libidine fœda
Natus es è coitu, guttula & è misera.

De Astrologo ridiculo.

NON Cumæa sacro vates correpta furore,
Certius afflata mente futura videt.
Quam meus Astrologus divina clarus in arte
Prævidet inspecto sydere præterita.

*Aliud in Astrologum uxoris
impudicæ maritum.*

Astra tibi æthereo pandunt sese omnia vati,
Omnibus, & quæ sint fata futura, monent.
Omnibus ast uxor quod se tua publicat, id te
Astra, licet videant omnia, nulla monent.

In eundem Iambicum.

O Chare nobis syderum cœlestium
Inspector astris, ipse nunc Phœbus tibi
Optem libenter indicare clanculum
Quiddam, quod ad te pertinens quàm maxime.
Dum cuncta lustrò, apprehendi pridie,
Quàm tu redires nuper ex Aula domum.
Sed territat Venus, minatur & mihi
Secundum amorem, qui nihilo secundior
Mihi sit futurus, quàm fuit Daphnes prior,
Quicquam cuivis garrulus si deferam
De se marito, quale deruli prius.
Nescibis ergo hoc, cæteras rerum vices

Decibo

Docesbo te nuptæ, sed in rebus tuæ.
Si quid tua non cedat ex sententia,
Hoc omnibus prius patebit, quàm tibi.

Aliud in eundem.

Quid inter alta stulte quæris sydera
In humo manentis conjugis mores tuæ?
Quid alta spectas infra, id est cui tu times?
Dum jam tu, agat quid illa, quæris in polo,
Hæc quæ libebat, interim egit in solo.

Aliud in Astrologum eundem.

Sydera vestigas inter cœlestia demens,
Cur dubia semper mente quid uxor agat?
Si nescis qualis tibi sit, crede esse pudicam,
Quod tibi persuades si bene, jam bene habes.
Quid cognoscere vis: quæ non nisi cognita lædunt?
Quid fieri studio vis miser ipse tuo?
Hic furor haud dubie est, quum jam de sistere possis
Quærere sollicitè quod reperire times.

Aliud in Astrologum.

Saturnus procul est, jamq; olim cæcus, ut aiunt,
 Nec prope discernens à puero lapidem.
 Luna verecundis formosa incedit ocellis,
 Nec nisi virgineum virgo videre potest
 Juppiter Europen, Martem Venus, & Venerem Mars,
 Daphnen Sol, Hyrcen Mercurius recolit.
 Hinc factū astrologe est, tua quū caput uxor aman-
 Sydera significant, ut nihil inde tibi. (tes,

*De forma dilemma Iambis
 trimetris Scazontibus.*

Quid forma confert, Hercules nihil cerno.
 Si ferveas, deformis ecce formosa est.
Quod si frigeas, formosa jam sit informis.
 Quid forma confert, Hercules nihil cerno.

De

De Astrologo de quo supra.

Sæpe suam inspectis uxorem Candidus astris
Prædicat en vates omnibus esse bonam.
Inspectis iterum, postquam uxor adultera fugit,
Prædicat vates omnibus esse malam.

Parænesis ad virtutem veram.

Heu miseris quicquid misero blanditur in orbe,
Illico marcescens, ut rosa verna cadit.
Nec quenquam usq; adeo placidis complectitur ulnis,
Sors, ut non aliqua parte molesta premat.
Imbibe virtutes, & inania gaudia sperne,
Sunt animi comites gaudia vera boni.

Ad contemptum hujus vite.

Nos velut instabiles ventus quatit omnis aristas,
Quolibet impellunt spes, dolor, ira, metus.
Nil habet in rebus pondus mortalibus ullum,
Momento pudor est, si moveare levi.

Mortem

*Mortem non esse metuen-
dam, cum sit finis malorum.*

Non stultū est mortem matrem timuisse quietis ?
Quam fugiunt morbi, mœsta que pauperies ?
Sola semel miseris sese mortalibus offert,
Nec quisquam est ad quem mors iterum rediit,
At reliqui morbi varii, multi que vicissim
Nunc hunc, nunc illum, tēq; quātēq; premunt.

*In Episcopum quendam sor-
didum ac perparcum.*

Vita Sibyllinos meā si duraret in annos,
Non bonitas unquam præsulis excideret.
Iugera multa soli locat, amplas possidet urbes,
Centum stipatus progreditur famulis.
Me tamen exigui census, quum nuper adirem,
Excipit, & vere comiter alloquitur.
Quin abiens nigri gustarem ut pocula vini,
E loculo clavem liberat ipse suo.

De vicissitudine Fortunæ.

Lubrica non servat certum fortuna tenorem,
Sed rotat instabilem cæca subinde rotam.
Sternere summa libet, libet infima tollere, rerum
Inque vicem nulla vertere lege vices.
Maxima quū bona sunt, jā sunt mala proxima, rursus
Maxima quum mala sunt, proxima jam bona sunt,
Forti animo mala fer, nec bis miser esto dolore,
Nec cito venturis præmoriare bonis.

Vita brevis.

Non tibi vivacem furor est spondere senectam ?
Quum non sit vitæ certa vel hora tuæ.
Finge age Nestorem sis perventurus in ævum,
Longa tument multis tempora sceta malis.
Omnia ut effugias viridis, quibus angitur ætas,
Tædia longa tibi curva senecta feret.
Tu tamen ad seros (nulli quod contigit) annos
Ut venias, nullo percitus ante malo.
Hoc tamen exiguum est, ubi nunc tot Nestoris anni ?
Ex tanto superest tempore nulla dies.

Patientia

Patientia.

Tristitia qui pateris perfer, Sors tristitia solvet.
Quod si non faciat Sors, tibi mors faciet.

*Vita ipsa cursus ad
mortem est.*

Nulgamur, mortemq; procul, procul esse putamus.
At mediis latet hæc abdita visceribus.
Scilicet ex illa, qua primum nascimur hora,
Prorepunt juncto vitæque morsque pede.
Partem aliquam furtim qua se metitur, & ipsam
Surripit è vitæ quælibet hora tua.
Paulatim morimur, momento extinguimur uno,
Sic oleo lampas deficiente perit.
Ut nihil interimat, tamen ipso in tempore mors est.
Quin nunc, interea dum loquimur, morimur.

Dives

*Dives avarus pauper
est sibi.*

Divitias animi solas ego judico veras,
Qui rebus pluris se facit ipse suis.
Hunc adeo ditem, hunc opulentum rite vocamus,
Magnarum quis sit qui videt usus opum.
Calculus at si quem misere numerandus adurit,
Qui misere semper divitias cumulet.
Hic ut apes parvo crebreque foramine fosso,
Sudat in alveolo, mella alii comedunt.

Dilemma Epicuri.

Dejiciat miseram tibi nulla molestia mentem.
Si longa est, levis est. Si gravis est, brevis est.

Contra.

Dejicit heu miseram, prosternit & utraq; mentē.
Longa, nec ulla levis, Nec gravis ulla brevis.

De

De morte.

Somniat, hic ditem qui se putat esse, videtque,
Morte expectatus illico quàm sit inops.

Sola mors tyannicida est.

Dulciter es quicumque viris oppressus iniquis,
Speram cape. Spes luctus leniat alma tuos.
Verilis in melius vel te Fortuna reponet,
Ut solet excussa nube nitere dies.

Aut libertatis vindex frendente tyranno,
Eruet injecta mors miserata manu.
Auferet hæc (quo plus tibi gratificetur) & illum,
Afferet atque tuos protinus ante pedes.

Ille opibus tantis, fastuque elatus inani,
Ille ferox crebris ante satellitibus,
Hic neque torvus erit, vultu nec ut ante superbo,
Sed miser, abjectus, solus, inermis, inops.

O quid vita tibi dedit unquam tale? vicissim
Jam ridendus erit, qui metuendus erat.

Carmin

*Carmen versum è Can-
tione Anglica.*

O Cor triste malis misere immerfūmq; profundis
Rumpere : fit pœnæ terminus iste tuæ.
Sanguinolenta tuæ dominæ tua vulnera pande,
Illa brevi est, quæ nos dividet una duos.
Quàm miser ergo diu sic heu lachrymabo, querárq;:
Mors ades, & tantis horrida solve malis.

*In amicam foedifragam joco-
sum, versum è Cantione
Anglica.*

D li melius, venêre mihi hac quæ somnia nôcæ ?
Tota semel mundi machina versa ruit.
Nec sua lux Phœbo constabat, nec sua Phœbe,
Jámque tumens omnem straverat æquor humum.
Majus adhuc mirum, vox en mihi dicere visa est,
Heus tua jam pactam fregit amica fidem.

De Cuniculo bis capto.

E Rete extrahor, è digitis in rete relabor.
 Heu semel heu fugi, bis miser ut caperer.

*In virginem moribus
 haud virginis.*

B Landa, salax, petulans, audax, vaga, garrula vir-
 Si virgo est, virgo est, bis quoq; quæ peperit.

In uxores.

Hoc quisque dicit, rebus in mortalibus
 Quod tristius sit, ac magis viros gravet,
 Natura nil produxit his uxoribus.
 Hoc quisque dicit, dicit, at ducit tamen.
 Quin sex sepultis, septimam ducit tamen.

In easdem.

R Es uxor gravis est, poterat tamen utilis esse,
Si prope moriens det sua cuncta tibi.

In imaginem dißimilem.

H Ec tua quam nuper pinxit Diodorus imago,
Cujusvis magis est, quam tua Menodote.

In eandem.

S Ic se totum isthac expressit imagine pictor,
Ut nulli tam sit, quam tibi dissimilis.

*Choriambicum de vita
suavi.*

N On est cura mihi Gygis,
Qui rex Sardibus imperat.

C

Aur

Aurum non ego persequor,
Reges non miser æmulor.
Curæ est, barba suavis
Unguentis mihi perfluat.
Curæ est, ut redolentibus
Cingam tempora floribus.
Curæ sunt hodierna mi,
Nam quis crastina noverit?
Tornato bene Mulciber
Argento mihi poculum,
Jam nunc effice concavum,
Et quantum potes imbibum.
Et fac illud ut ambiant
Non carrus, neque sydera,
Orion neque flebilis.
Vites fac virides mihi.
Botri fac mihi rideant
Pulchro cum Dionysio.

*In medicum impostorem, qui
guttulam ficti balsami
magno vendidit.*

FEbre laboranti medicus, feret ſibi certe
Aut nihil, aut tantum balsamus, inquit, opem.
Sed nemo me præter habet, perpaululum & ipſe,
Gutta emitur libris non minus una decem,
Nunc mihi quinq; dabis, reliquas mihi quinq; datur.
Sanus, ut has nunquam te moriente, petam. (rus
Nunquam rem facies, tanto in discrimine quivis
Tam charæ guttæ ponere dimidium.
Pacta placent, minimæ quæ è vitro & ſindone teſto,
Jaſta petit gladii cuspide gutta merum.
Abluat ut vino mucronem, æger rogat: abſit,
Inquit, adhuc libras bis gerit ille decem.
Gutta, ait, una ſat eſt, & erat ſatis: unica tantum.
Gutta poteſt: unam vix bibit, & moritur.
O nimis adverſo contractum ſydere pactum,
Hinc guttæ, hinc vitæ dimidium periit.

In fucatam.

Tinguis capillos sumina : at qui fecis, rogas ?
Nigri fuere quum referres e foro.

*In imaginem malè
redditam.*

Effugie studium tua in hac ostendere pictor,
Expressisse queat quàm tibi dissimilem.

*In imaginem benè
redditam.*

Hæc tua tam verè facies expressa tabella,
Et jam non tabula hæc sit tibi, sed speculum.

In

In eandem.

Quam mihi monstrasti demiror Posthume pictor,
Effigiem quanta sinxerat arte tuam.
Inspicit hanc quisquis, si te conspexerit unquam,
Si non artificis tangitur invidia,
Tam similem hic ovo non esse fatebitur ovum,
Effigies hæc est quam tibi dissimilis.

*In Anglum Gallicæ Lin-
gue affectatorem.*

Amicus & sodalis est Lalus mihi,
Britanniæque natus, altiusque insula.
At cum Britannos Gallix cultoribus
Oceanus ingens, lingua, mores dirimant,
Spernit tamen Lalus Britannica omnia,
Miratur, expetitque cuncta Gallica.
Toga superbit ambulans in Gallica,
Amatque multum Gallicas lacernulas.
Zona, locello, atque ense gaudet Gallico,
Filtro, bireto, pileoque Gallico,

Et calceis, & subligare Gallico,
Totóque denique apparatu Gallico.
Nam & unum habet ministrum, eúmque Gallicum.
Sed quem (licet velit) nec ipsa Gallia
Tractare quiret plus (opinor) Gallicè,
Stipendii nihil dat, atque id Gallicè.
Vestítque tritis pannulis, & Gallicè hoc.
Alit cibo parvo, & malo, idque Gallicè.
Labore multo exercet, atque hoc Gallicè.
Pugnísque crebro pulsát, idque Gallicè.
In cœtu & in via, & foro, & frequentia
Rixatur, objurgátque semper Gallicè,
Quid? Gallicè illud? imo semigallicè.
Sermonem enim (ni fallor) ille Gallicum
Tam callet omnem, quàm Latinum Pſytacus.
Crescit tamen, sibi que nimirum placet,
Verbis tribus, si quid loquatur Gallicis.
Aut Gallicis si quid nequit vocabulis,
Conatur id, verbis licet non Gallicis,
Canore saltem personare Gallico,
Palato hiantè acutulo quodam sono,
Et foeminæ instar garrientis molliter,
Sed ore pleno, tanquam id impleant fabæ
Balbutiens videlicet suaviter
Pressis quibusdam literis, Galli quibus
Ineptientes abstinēt, nihil secus,

Quàm

Quam vulpe gallus, rupibusque navira.
Sic ergo linguam ille & Latinam Gallicè,
Et Gallicè linguam sonat Britannicam.
Et Gallicè linguam refert Lombardicam.
Et Gallicè linguam refert Hispanicam.
Et Gallicè linguam sonat Germanicam.
Et Gallicè omnem, præter unam Gallicam.
Nam Gallicam solam sonat Britannice.
At quisquis insula satus Britannica,
Sic patriam insolens fastidiet suam,
Ut more finis laboret fingere,
Et æmulari Gallicas ineptias.
Ex anne Gallo ego hunc opinor ebrium.
Ergo ex Britanno ut Gallus esse nititur,
Sic dii jubete, fiat ex gallo capus.

*In Nicolaum malum
Medicum.*

Nunc video haud rerū tantum, sed & ipsa virorū
Nomina, non temere, sed ratione dari.
Nicleus nomen medici est: qui convenit inquis,
Hoc potius nomen debuit esse ducis.

Dux populos armis vincit : sed & iste venenis
 Et populum, & forteis æternit ubique duces
 Sæpe ducem bello repetunt, bis nemo rebellat
 Huic medico, vero est nomine Nicoleus.

*In imaginem elegantem,
 sed deformissimam.*

Ipsam iudice me Venerem superabat Apellis,
 Hæc tua quæ visa est nuper imago mihi.
 Pictor in hanc omnes unam consumpserat atres,
 Spectari hæc una quid valuit, voluit.
 Qualis in ore decor, quæ nasus, qualia labra,
 O quales oculi, qualis ubique color.
 Tam fuit ex omni longe pulcherrima parte,
 Quam fuit à nulla parte vilius illis.

In imaginem dissimilem.

Nuper ut Ingredior pictoris forte tabernam,
 Effigies oculis est tua visa meis.
 Ex te dum pictor sic exprimat omnia, vultum
 Immotum credo te tenuisse diu.

Sic te totum in spectra refert: intelligo tuja est
Protinus ut pictor restulit esse tuam.

In parcum morientem.

Chrysalus heu moritur dives, dolet, ingemit, un-
Nemo magis tristi pectore fata tulit. (quàm
Non quoniam ipse perit, cui nil se vilius ipso est,
Sed nummi percunt quattuor in tumulum.

In Grammaticum putidum.

Quam mihi grammaticus mentem subit Heliode-
Nostra Solorcismos illico lingua timet. (rus,

In Prognosticum ridiculum.

Hoc anno in regno rex nobilis ille quiescet
Gallorum, celeberrimus scripserat astrologus.
Rex vix incepto vita defungitur anno,
Jam nil se vates quo tueatur, habet.
Rem quidam risu cepit defendere, verum est
Augurium, rex jam nonne quic vixit ait.

Latius

Latus hoc verbum prorepat, & undique ridens
 Id populus, rex jam nonne quievit? ait.
 Audit ut in populo hoc vates, jam serio verum est
 Augurium, rex jam nonne quievit? ait.

In vehementer nasutum.

Nunquam Procle manu nares emungere possis,
 Nam tua nare manus, magna licet, minor est.
 Quando Jovē inclamas sternutans, quippe nec audis
 Tam procul ab nasus prominet aure tuus.

In Poetam furiosum.

Sunt etiam in Musis furia, quibus ipse poeta
 Fis, per quas temere carmina multa facis.
 Ergo age plurima scribe precor, tibi nempe furorem,
 Non ego majorem quem preceper invenio.

In Perpusillum.

Grus ne te rapiat Pygmæo sanguine gaudens,
 Si sapias, media tutus in urbe mane.

Negligendi

*Negligendi vulgi
rumores.*

Tu te ipsum oblectes, & vulgi verba loquacis
Sperne, bene hic de te dicet, & ille male.

In fatuum.

Quem mordent pulices extinguit Morio lychnon.
Non me, inquit, cernent amplius hi pulices.

*De somno sententia
Aristotelis.*

Fermè dimidium vitæ dormitur, in illo
Æquales spacio dives, inopsque jacent.
Ergo Cræse tibi regum ditissime, vitæ
Fermè dimidio par erat Irus egens.

Aliud.

Aliud.

Non es, dum in somno es, dum nec te vivere sen-
 Felix, ut somnus ni veniat, miser es. (as,
 Qui felix igitur sorte indulgente superbit,
 Inflatúsque levi prosperitate tumet.
 Nox quoties venit, aut toties jam desinit esse
 Felix, aut toties incipit esse miser.

*Quid inter tyrannum
 & principem.*

Legitimus immanissimis
 Rex hoc tyranis interest.
 Servos tyrannus quos regit,
 Rex liberos putat suos.

Sollicitam

Sollicitam esse tyranni
Vitam.

Magna diem magnis exhausta cura tyrannis,
Nocte venit requies, si tamen ulla venit.
Nec tamen hi pluma requiescunt mollius ulla
In dura pauper quam requiescit humo.
Ergo tyranne tibi hæc pars felicissima vitæ est,
In qua mendico par tamen esse velis.

Bonum principem esse pa-
trem, non Dominum,
Iambicum.

Princeps pius nunquam carebit liberis.
Totius est regni pater.
Princeps abundat ergo felicissimus,
Tot liberis, quot civibus.

De bono Rege & Populo.

Totū est unus homo regnū, idq; coheret amore.
 Rex caput est, Populus cætera membra facit.
 Rex quot habet cives (dolet ergo perdere quenquam)
 Tot numerat parteis corporis ipse sui.
 Exponit populus sese pro rege putātque,
 Quilibet hunc proprii corporis esse caput.

*Bona non cognosci nisi
dum amittuntur.*

Perdendo bona nostra ferè cognoscimus omnes.
 Dum possidemus, spernimus.
 Sic populo quoque sæpe malus, sed sero benignum
 Commendat hæres principem.

Tyrannum

*Tyrinnum in somno nihil
differre à plebeio.*

E Rigit ergo tuas insane superbia cristas,
Quod flexo curvat se tibi turba genu.
Quod populus nudo surgat tibi vertice. Quod sit
Multorum in manibus vitæque, morsque tuis.
At somnus quoties artus adstringit inertes,
Hæc tua jam toties gloria dic ubi sit?
Tunc ignave jaces trunco non impar inani,
Aut paulo functis ante cadaveribus,
Quod nisi conclusus timide intra tecta lateres,
In cuiusque foret jam tua vita manu.

*De Principe bono
& malo.*

Quid bonus est princeps, canis est custos gregis,
Qui fugat ore lupos, quid malus? ipse lupo.

(inde

In

In raptorem & patronum.

Raptam se queritur virgo, crimenque negari
 Non potuit. Raptor jam periturus erat.
 Callidus, ac subito patronus protrahit ipse
 Membrum deducta veste virile rei,
 Hecine virgo tua membrum fuit, inquit, in alvo?
 Illa verecundo mota pudore negat.
 Vicinus o iudex clamat patronus, ea ipsa est.
 Id negat en fac que se negat ipsa rapt.

In furem & patronum.

Dum furti metuit damnari Clepticus, amplo
 Non sine consuluit munere caudicem,
 Hic ubi saepe diuque immensa volumina volvit,
 Spero, ait, effugies Cleptice, si fugias.

*In Astrologum qui factum
predixit.*

Sæpe patri frater quod debuit esse superstes,
Hoc velut uno omnes astrologi ore capunt;
Ast Hermocliides obiturum præ patre solus,
Dixit, sed dixit postquam obiisse videt.

In huius vitæ vanitatem.

Damnati ac morituri in terræ claudimur omnes
Carcere, in hoc mortem carcere nemo fugit,
Carceris in multas describitur area partes,
Inque aliis alii partibus ædificant.
Non aliter quàm de regno de carcere certant.
In cæco cupidus carcere condit opes,
Carcere obambulat hic vagus, hic vincitur in antro.
Hic servit, regit hic, hic canit, Ille gemit.
Jam quoq; dum carcer non tanquam carcer amat.
Hinc aliis alii mortibus extrahimur.

D

Regem

*Regem non satellitium sed
virtus reddit tutum.*

Non timor invisus, non alta palatia regem,
Non compilata plebe tuentur opes,
Non rigidus vili mercabilis ære satelles
Qui sic alterius fiet ut hujus erat.
Tutus erit, populum qui sic regit, utiliore
Ut populus nullum censeat esse sibi.

*Populus consentiens re-
gnum dat & aufert.*

Quicunque multis vir viris unus præest,
Hoc debet his quibus præest.
Præesse debet neutiquam diutius
Hi quàm volent quibus præest.
Quid impotentes principes superbiunt?
Quod imperant precario?

In perpusillum.

EX atomis Epicurus totum fabricat orbem.
Alchimæ, dum nihil his credidit esse minus,
Ex te fecisset, si tum Diophante fuisses,
Nempe atomis multo es tu Diophante minor.
ut forte ex atomis jam cætera scriberet esse,
Ast ipsas ex te scriberet esse atomos.

*In amorem castum &
incestum.*

Hic duo destruxere duos incestus, & almus.
Dū contra occurrunt, hinc amor, inde pudor.
Phædræ amor Hippoliti consumpserat igneus, ipsum
Interim itque sacer proh pudor Hippolicum.

In urbem Romam.

GRadivi genus Hæstor ave, si quid sub humo
Respira, & patriæ nomine cresce tuæ.

Ilios urbs colitur, nunc inclyta gens colit illam,
 Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.
 Myrnidones periere, ades & dicit Hector Achilli,
 Esse sub Aeneadis undique Thessaliam.

De Mediocritate.

Ingratum est quicquid nimium est. Sic semper amat
 Ut verbū vetus est, melius quod si nimium est. (cū est

In vehementer infelicem.

Nunquam vixisti o pauper nunquam morieris.
 Nempe miser vilis vivere mortuus es.
 At quibus immensa est fortuna, pecunia multa,
 His vite finem mors aliquando facit.

In Pythagoræ Echemythiam.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere,
 Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.
 Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere.
 Magnum hoc ad requiem pharmakon inueniens.

Ridiculum

Ridiculum in Gelham.

Quid modo seclorum miremur monstra priorum,
 Quod loquitur taurus, quod cadet inbre lapis.
 Monstra antiqua novis superas, surrexerat ecce,
 Ante tenebrosam Gallia vespere hanc,
 Plus dicturus eram, nisi me ridere putares,
 Surrexit mediam, sed tamen ante diem.
 Mira licet saepe, illa tamen videre priores,
 Saepè potest forsitan cernere posteritas,
 Istud at hesternam nemo unquam viderat ante,
 Et post hanc poterit nemo videre diem.

In Palladem Veneremque.

Cur ita me laedis Venerem Tritonia virgo,
 Corripis in digtos cur mea dona tuos?
 Scilicet Idæis memor esto in rupibus olim
 Me non te pulchram censuit esse Paris.
 Hasta tua est, ensisque tuus, mihi vendico malum.
 Mars modo sit malo pristinus ille satis.

Vitam hominis esse nihil.

Nos tenuem strictis spirantes aëra fibris,
 Vivimus & Phœbi lampada conspiciamus.
 Quotquot vivimus hic sumus omnes organa, sed quæ
 Vivificis animat flatibus aura levis,
 Quod tua si tenuem restringat palma vaporem
 Eripiens animam miseris usque stygem.
 Sic sumus ergo nihil, Plutoni pascimur omnes,
 E flatu minime nos levis aura fovet.

In Pugionem ebetem ebetis.

Plumbeus hic mucro tuus est obtusus, ebeſque,
 Mucro aciem ingenii fert tuus iste tui.

De gloria & populi judicio.

Maxima pars hominū fama sibi plaudit inani,
 Atque levis vento fertur in astra levi.
 Quid

Epigrammata.

51

Quid populi tibi voce places? sæpe optima cæcus,
Dat vitio, & temere deteriora probat,
Sollicitus pendes alieno semper ab ore,
Ne laudem cerdo quam dedit, eripiat.
Mors tamen irridet quo tu laudante superbis.
Ex animo laudet, laus tamen illa fugit.
Quid tibi fama facit? toto lauderis ab orbe,
Articulus doleat, quid tibi fama facit?

Ridiculum in Ministrum.

Muscas è cratere tulit conviva prius, quàm
Ipse bibit, reddit rursus, ut ipse bibit.
Addidit & causam, muscas ego non amo, dixit,
Sed tamen è vobis nescio num quis amet.

De cane venante.

Os canis implet anas, alium capturus hiabat,
Non capit: at quam jam ceperat ore fugit.
Sic miser interea dum rem captas alienam,
Sæpius & merito perdis avare tuam.

D 4

Canis

*Canis in præsepi,
Avarus homo.*

IN præsepe canis fœno nec vescitur ipse,
Nec finit ut fœnum qui cupit indat equus.
Servat avarus opes, opibus non utitur ipse,
Arque alios uti qui cupiunt, prohibet.

*In Orestem parantem
occidere matrem.*

Quâ gladium intrudes, per ventrè mœ, ànne papil-
Te peperit venter, te lastravere papillæ. (las)

Quod paucis orandus Deus.

DA bona sive rogere Deus, seu nulla rogere,
Et mala sive rogere nega, seu nulla rogere.

Epigrammata.

53

In Digamos.

Qui capit uxorem defuncta uxore secundam,
Naufragus in tumido bis natat ille fletu.

De somno equante pauperem cum divite.

Somne quies vitæ spes & solamen egenis,
Divitibus noctu, quos facis esse pares.
Tristia demuleas lethæo pectora rore,
Exeuntis & sensum totius inde mali.
Læta benignus opes inopi per somnia mittis,
Quid falsas rides dives opes inopis?
Divitibus vere curas, tormenta, dolores,
Pauperibus falsæ gaudia vera ferunt.

In deformem & improbum.

Pingere difficile est animum, depingere corpus,
Hoc facile est, in te sunt tamen ambo secus.

Nam

Nam pravos animi mores natura revelans,
 Fecit ut emineant undique perspicui.
 Sed formæ portenta tuæ deformia membra
 Quis pingat? quando hæc cernere nemo velit?

*In Cappadocem vi-
 tulentum.*

Vipera Cappadocæ mordens malo protinus hau-
 Tabifico periit sanguine Cappadocis. (sto,

In statuam ferream.

Efigiem statuere tibi rex perditor orbis
 Ex ferro, ut longe vilius ære foret.
 Hoc fecere fames, cædes, furor æris, egestas,
 Mæc tua, quis omnes perdit avaritia.

Versus

*Versus Iambici Dimetri
Brachycatalectici ad Can-
didum, qualis uxor
deligenda.*

I Ama tempus id petit,
Monétque Candide,
Vagis amoribus,
Tandem renuncies,
Tandémque desinas
Incerta Cypridis
Sequi cubilia.
Quærasque virginem,
Quam rite jam tibi
Concorde vincias
Amore conjugem,

Quæ

Quæ jam genus tuum,
Quo nil beatus,
Fœcunda dalcibus
Natis adaugeat,
Pater tibi tuus
Hoc ante præstitit,
Quod à prioribus
Prius receperis,
Non absque fœnore
Repende posteris.
Non sit tibi tamen
Hæc cura maxima
Spectare Candide
Quid dotis afferat,
Quàm sitve candida.
Infirmus est amor,
Quem stultus impetus
Decore concitus

Parit,

Parit, vel improbus
Ardor pecuniæ.
Quicumque amaverit
Propter pecuniam
Amatur huic nihil
Præter pecuniam.
Capta pecunia
Vanescit ilico,
Item fugax amor,
Feréque jam prius
Perit quàm nascitur.
At nec pecunia,
Quam avarus antea
Miser cupiverat,
Juvare postea
Quicquàm potest, ubi
Quam non amaverit
Invitus, attamen

Omnino

Omnino cogitur
Tenere conjugem.
Quid forma? nunquid hæc
Vel febre decidit?
Annisve deperit?
Ut sole flosculus:
Tum defluentibus
Genæ coloribus.
Amor, ligaverant
Quem hæc sola vincula,
Solutus aufugit.
At verus est amor,
Quem mente perspicax,
Ratione consule
Prudens iniverit.
Et quem bono omine
Virtutis inclytæ,
(Quæ certa permanens

Non

Non febre decidit,
Annisve deperit,) *Respectus* efficit.
Primum ergo quam voles
Amice ducere,
Quibus parentibus
Sit orta perspice.
Ut mater optimis
Sit culta moribus,
Cujus tenellula
Mores puellula
Insugat, exprimat.
Tum qua sit indole,
Quam dulcis, hoc vide,
Ut ore virginis
Insit serenitas,
Ab ore virginis
Absitque torvitas.

At

At rursus ut tamen
Sit ingenis pudor,
Nec ore virginis
Infit procacitas,
Et sit quæta, nec
Cingat salacibus
Viros lacertulis,
Vultu modesta sit,
Nec spectet undique
Vagis ocellulis.
Procûlque stulta sit
Parvis labellulis
Semper loquacitas.
Procûlque rusticum
Semper silentium.
Sit illa vel modo
Instrueta literis,
Vel talis ut modo

Sit

Sit apta literis.
 Fœlix, quibus bene
 Priscis ab optimis
 Possit libellulis
 Vitam beantia
 Haurire dogmata.
 Armata, cum quibus
 Nec illa prosperis
 Superba turgat,
 Nec illa turbidis
 Misella lugeat
 Prostrata casibus
 Jucunda sic erit
 Semper, nec unquàm erit
 Gravis, molestæve
 Vitæ comes tuæ.
 Quæ docta parvulos,
 Docebit & tuos

E

Cum

Cum lacte literas
 Olim nepotulos.
 Jam te iuvaverit
 Viros relinquere,
 Doctæque conjugis
 Sinu quiescere.
 Dum grata te fovet,
 Manique mobili.
 Dum plectra personant,
 Et voce (qua nec est
 Progne sororculæ
 Tuæ suavior.)
 Amœna cantilat.
 Apollo quæ velit
 Audire carmina.
 Jam te iuvaverit
 Sermone blandulo
 Docto tamen, dies

Noctisque

Noctésque ducere.
Notare verbula
Mellita maximis
Non absque gratiis
Ab ore melleo
Semper fluentia,
Quibus coherceat.
Si quando te lever
Inane gaudium,
Quibus levaverit,
Si quando deprimat
Te moeror anxius
Certabit, in quibus
Summa eloquentia
Jam cum omnium gravi
Rerum scientia.
Talim olim ego putem
Et vatis Orphei

Fuisse conjugem
Nec unquam ab inferis
Curasset improbo
Labore foeminam
Referre rusticam.
Talémque credimus
Nasonis inclytam,
Quæ vel patrem queat
Æquare carmine,
Fuisse filiam.
Talémque suspicor
(Qua nulla chærior
Unquam fuit patri,
Quo nemo doctior)
Fuisse Tulliam.
Talisque, quæ tulit
Gracchos duos, fuit,
Quæ quostulit, bonis

Instruxit

Instruxit artibus.
Nec profuit minus
Magistra quàm parens.
Quid prisca secula,
Tandem revolvimus
Utcunque rusticum,
Unam tamen tenet
Nostrumque virginem
Tenet, sed unicam,
At sic ut unicam
Plerisque præferat.
Cuique conferat
Ex hiis, fuisse, quæ
Narrantur omnibus
Tot retro seculis,
Quæ nunc & ultimam
Monet Britanniam
Perlata pennulis

Fame volucris.
Laus atque gloria
Orbis puellula
Totius unica,
Ac non modo suæ
Cassandra patriæ.
Dic ergo candide,
Si talis & tibi
Puella nuberet,
Quales ego tibi
Supra recensui.
Defit licet queas
Formam requirere.
Doti sive quod parum
Lucrere conqueri,
Hic sermo verus est,
Quæcunque sit, satis
Est bella quæ placet,

Nec

Nec quisquam habet magis
Quàm qui tibi satis.
Quodcunque habet, putat,
Sic nunc me amet mea,
Ut nil ego tibi
Amice mentiar.
Cuicunque gratiam
Formæ negaveris
Natura virgini,
Certe licet fiet
Carbone nigrior,
Foret tamen mihi hac
Virtutis indole
Olore pulchrior.
Cuicunque lubrica
Dotem negaveris
Fortuna virgini,
Certe fiet licet

Vel Iro egentior,
Foret tamen mihi hac
Virtutis indole
Te Croese ditior.

Ridiculum in minacem.

THraſonis uxorem bubulcus ruſticus
Abſente eo vitiaverat.
Domum reverſus miles ut rem comperit,
Armatus & ferus infilic,
Tandem aſſecutus ſolum in agris ruſticum,
Heus clamat heus heus furcifer.
Reſtat bubulcus, ſaxa que in ſinum legit.
Ille enſe ſtriſto clamat,
Tu conjugem meam attriſtiſti carnifex ?
Reſpondit imperterritus,
Feci: fateris, inquit ? At ego omnes deos,
Deaſque teſtor o ſcelus,
In peſtus hunc enſem tibi capulo tenus,
Ni faſſus eſſes, abderem.

De mediocritate.

A Gros ego haud porrectiores appeto,
Non auream aut Gygis beatitudinem.
Quæ sit satis sibi, vita sat eadem est mihi,
Illud nihil nimis, nimis mihi placent.

Hector moriens.

Projicitote meum Danaï post fata cadaver,
Nam metuunt lepores occisi membra leonis.

In stultum Poetam.

Scripserat Æneam nulli pietate secundum,
Vates secundus nemini.
Quidam igitur regem dum vult laudare, Maronē
Pulchre æmulatus scilicet,
Hic hic est, inquit, princeps cui nemo secundus.
Hac laude rex indignus est,
Ipse, sed est vates dignissimus, ergo age demus
Utrique laudem debitam.

Hic

Hic hic est igitur vates, cui nemo secundus,
Rex qui secundus nemini.

*In quendam qui scripserat
hymnos de divis parū docte. Testatus
in præfatione se ex tempore scrip-
sisse, nec servasse leges carminum, &
argumentum non recipere
eloquentiam.*

Hic facit Andrez cunctos ex ordine fastos
Perstringit mira cum brevitate liber.
Ipsos quos cecinit superas, dum scriberet omneis,
• Credibile est vati consuluisse suo.
Nam subito scripsit, sed sic ut scribere posset,
Quantumvis longo tempore non melius.
Et pia materia est, priscisque intactus ab ipsis
Servatus fato est huic operi ille stilus,
Seque quod ad numeros non anxius obligas omnes,
Hoc quoque non vitio sed ratione facis.
Majestas operis metto esse obnoxia non vult,
Nempe ibi libertas est, ubi spiritus est,

Ipsa operis pietas indocto sufficit, at tu
Castalio quisquis fonte bibisse soles,
Singula si trutines, erit hinc tibi tanta voluptas,
Quanta tibi ex alio non fuit ante libro.

In Stratophonta pugilem ignavum.

Dux Ithacus, patria bis decos abfuit annos,
Cum rediit, celeri cognitus usque cani est.
Te pugil & Stratophon, certantem quatuor horas,
Et canis & popularis dedidicere simul.
Quin etiam speculum de te, si consulis ipse,
- Juratus Stratophon, te Stratophonta aeges.

In pugilem ignavum.

Nescimus ecce pugil vatem consultat Olympum,
An ventura sibi sera senecta focer,
Fors rude donatus vives, ait ille, minatur
Certanti gelidus, sed tibi falce deus.

In

In parasitum.

STare pures stadio Eutichydes quum curreret, at
Curreret ad cœnam, nempe volare putes. (quû

In bibonem.

Serta, unguenta, meo ne gratificare sepulchro,
Vina, focus, lapidi sumptus inanis erit.
Hæc mihi da vivo, cineres miscere falerno,
Nempe lutum facere est, non dare vina mihi.

In bibonem.

ETerra genitus, sub terram morte recondar,
Ergo lagena mihi terrea plena veni,

In mulierem foedam.

TE speculum fallit, speculum nam Gellia verû,
Si semel inspiceres, nunquâ iterû inspicores.

In foedam.

Fugerit ad Parthos, vel ad Heroullis usq; colūnas,
Visa semel, positis vestibus, Antipatra.

In foedam.

Qui miser uxorem deformem duxit, habebit
Vespere, jam accenso lumine, adhuc tenebras.

In barba tantum philosophum.

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat
Barbatus possit quin capere, esse Plato?

De licentia.

Vltra concessos indulta licentia fines
Provehitur celeri, non revocanda gradu.
Si patiare pedem calcet tibi vespere conjux,
Calcabit surgens hæc tibi mane, caput.

Epitaphium

Epitaphium Abyngdonii cantoris.

Attulit huc oculos, aures attraxerat olim
 Nobilis Henricus cantor Abyngdonius.
 Unus erat, nuper mira qui voce sonaret,
 Organa qui scire tangeret, unus erat.
 Vellensis primo templi decus, inde facellum
 Rex illo voluit nobilitare suum.
 Nunc illum Regi rapuit deus, intulit astris,
 Ipsis ut nova sit gloria cælitibus.

Alterum de eodem.

Hic jacet Henricus, semper pietatis amicus.
 Nomen Abyngdon erat, si quis sua nomina
 Vuellis hic ecclesia fuerat succëtor in alma, (quærat.
 Regis & in bella cantor fuit ipse capella.
 Millibus in mille cantor fuit optimus ille,
 Præter & hæc ista, fuit optimus Orgaquenista,
 Nunc igitur Christe quoniam tibi servio ista,
 Semper in orbe solida sibi regna poli.

In Ianum heredem Abyngdonii.

Scripsi elegum carmen, Jano me hærede rogante,
 Quod tumulum Henrici signet Abyngdonii,
 Displicet, & doctis bene displicuisset, et illi
 Displicet, hoc tantum, si quid inest melius.
 Non resonant isti versus, ait, illico sensi.
 Qualeis lactucas, talia labra petant.
 Ridendos ergo ridens effugio versus.
 Hos vorat applaudens Janus utraque manu.
 Hos tumulo inscalpsit, sub eundem protinus obdi.
 Atque iisdem dignus versibus, ipse legi.
 Ante retroque bifrons Janus deus omnia vidit.
 Talpa, effrons videt, hic Janus utrinque nihil.

Ad aulicum.

Sæpe mihi jactas faciles te ad principis aures,
 Libere & arbitrio ludere sæpe tuo.
 Sic inter domitos sine noxa sæpe leones,
 Luditur, ac noxæ non sine sæpe metu,

Infremite

Infremat incerta crebra indignatio caussa,
 Et subito mors est, qui modo ludus erat.
 Tuta tibi non est, ut sit secura voluptas.
 Magna tibi est, mihi sit dummodo certa minor.

In Tyndalum debitorem.

Ante meos quam credideram tibi Tyndale nummos,
 Quum libuit, sicut te mihi saepe fuit.
 At nunc si tibi me fors angulus offerat ullus,
 Haud secus ac viso, qui pavet angue, fugis.
 Non fuit unquam animus mihi crede reposcere nummos,
 Non fuit, at ne te perdere cogar, erit
 Perdere te salvo nummos volo, perdere utrumque,
 Nolo, sat alterutrum sic periisse mihi.
 Ergo tibi nummis, aut te mihi redde retentis,
 Aut tu cum nummis te mihi redde meis.
 Quod tibi si neutrum placeat, nummi mihi saltem
 Fac redeant, at tu non rediture. Vale.

In mendicum gerentem se pro medico.

Tu te fers medicum, nos te plus esse fatemur,
Una tibi plus est litera, quàm medico.

In uxorem impudicam.

Est fœcunda mei, fœcunda est uxor Arati,
Nempe suo genuit ter sine fœta viro.

Fn perpusillum.

Ut fugeret miseræ Diophantus rædia vitæ,
Ullus Arachneo est stamine, pro laqueo.

De puella quæ raptum finxit.

Conspiceret solam juvenis cū forte puellam,
Et sibi opportunum crederet esse locum,
Improbis invitam cupidis amplectitur ulnis,
Basiæque & plusquā basia ferre parat.
Illa reluctata est, legemque irata minatur,
Qua miser, effuso sanguine, raptor obit.
Instat ille tamen juvenili ardore protervus,
Nunc precibus satagit, nunc superare metu.
Non precibus, non illa metu superata reclamatur.
Calce petit, mordet dente, manuque ferit,
Ira subit juvenem jam pene libidine major,
Et ferus, ô demens sicine pergis, ait.
Per tibi ego hunc ensē juro, simul extulit ensē,
Commoda nū jaceas, ac taceas, abeo.
Illico succubuit tam tristi territa verbo,
Atque age, sed quod agis, vi tamen, inquit, agis.

In

In Chrysalum.

Chrysalus in sylvis loculos quos conderet, hæret,
 Certa loci possent, quæ sibi signa capi.
 At luper ut summa rarus vider arboræ corvum,
 Hic mihi conspicua est, inquit, abitque, nota,
 Capti sola scopi redeuntem copia lufit,
 Nam sua jam in quavis arboræ signa vider.

In astrologum.

Dum tua quos noster celebrat pro vatibus
 Fata cient posuisti sideris astrologi. (error)
 Nec dum stella faret, dumque hæc tibi stella minatur,
 Pendula mens inter spemque, metumque tua est.
 Prospera seu venient, venient, reticentibus illis,
 Amolet & subitum lætus esse bonum.
 Seu venient adversa diu nescire juvabit.
 Usura, & medii temporis usque frui.
 Quin jubeo fatis etiam prohibentibus ipse,
 Fac tibi mens hilares transigat æqua dies.

In cruce dignum.

MAstauron elementa tibi duo subtrahere prima,
Nemo te reliquis dignior esse potest.

Epitaphium.

Quatuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
Proh dolor una duos lux parit, ac perimit.

Aliud.

Fortis erat bello Timocritus, hic jacet ergo.
Fortibus haud parcis Mars fere, sed timidis.

Aliud.

Ista Neodidæ gnatos habet urna gemellos,
Servitio hic patriam liberat, hic vitio.

Ad quendam cui uxor mala domi.

VXor amice tibi est semper mala ; quum male
Fit peior, sed fit pessima quādo bene. (tractas,
Sed bona si moriatur erit, melior tamen id si
Te faciat vivo, ast optima si propere.

*De nautis ejicientibus monachum in tempestate
cui fuerant confessi.*

Cum tumida horrifonis insurgeret ūda procellis,
Et maris in lassam ferveret ira rateam,
Religio timidis illabitur anxia nautis,
Heu parat, exclamant hoc mala vita malum.
Vectores inter Monachus fuit huius in aurem,
Se properant vitijs exonerare suis,
Ast ubi senserunt nihilo sibi mitius æquor,
Sed rapido puppim vix superesse freto ;

Quid miri est, ait unus, aqua si vix raris extat,
 Nostrorum scelerum pondere adhuc premitur.
 Quin monstra hæc, in quæ culpas exhorum omneis,
 Ejicite, & secum hinc crimina nostra ferat.
 Dicta probat, rapiuntque virum, simul in mare tor-
 Et lintrem levius quam prius ille ferunt. (Quærit,
 Hinc hinc quàm gravis est peccati sarcina, disces,
 Cujus non poterit pondera ferre raris.

Ad Candidum, parochum vitæ improba.

Factus es o populi pator mi Candide magni,
 Ter tibi, terque tuo gratior ergo gregi.
 At mihi judicium munuit favor, aut tuus usquam
 Non potuit talem grex habuisse patrem.
 Non tibi vanarum est fastosa scientia rerum,
 Quippe nec in populum est utilis illa tuum.
 At raræ tibi sunt virtutes, sic tibi raros
 Patribus ex priscis credo fuisse pares.
 Quid faciant, fugiantque tui, quo cernere possint.
 Vita potest claro pro speculo esse tua.
 Tantû opus admonitu est, ut te intueantur, & ut tu
 Quæ facis, hæc fugiant : quæ fugis, hæc faciant.
 Aliud.

Aliud.

Naufragus hæc situs est, jacet illa rusticus urna,
Ad styga sive solo par vis, sive salo.

In posthumum episcopum.

Præsul es, & merito præfectus Posthumæ sacris,
Quo magis in toto non erat orbe sacer.
Gaudeo tam magnum, tam sanctum gaudeo munus
Tandem non temere nunc, velut ante dari,
Nempe errare solet temerarius impetus, at te
Delectum magna sedulitate pater,
Namque ubi de multis tantummodo sumitur unus,
Sæpe malus casu, pessimus arte venit.
At te, de multis legitur si millibus unus,
Stultior haud possit, deteriorve legi.

De Bollano.

Urticis lectum Bollano urentibus omnem
 Internunt socii, quum cubiturus erat.
 De tamen urticis ustum negat, haud negat illas
 In tenebris nudum se reperisse tamen.
 Unguibus aut igitur vitata carne necesse est,
 Aut nudis tantum dentibus inciderint.
 Cum tamen in tenebris illæsus repperit herbas,
 Urticas qua nam repperit esse nota.

De vulpe ægrotæ & leone
apologus.

Dulm jacet angusta vulpes ægrotæ caverna,
 Ante fores blando constitit ore leo.
 Ecquidamica vales ꝑ cito me lambente valebis,
 Nescis in lingua vis mihi quanta mea.
 Lingua tibi iudica est, vulpes ait: at nocet illud
 Vicinos quod habet tam bona lingua malos.

De Leone & Lysimacho.

Dum domitus placido leo lamberet ore magistrū,
Provocat exemplo quemlibet ipse suo.
Cumque ditū ex tanta prodiret nemo corona,
Profiliit forti pectore Lysimachus.
Ipse, ait, audebo linguam tetigisse leonis,
Sed tam vicinis dentibus haud faciam.

In Fabianum Astrologum.

UNo multa die de rebus fata futuris,
Credula quum de te turba frequenter emat,
Inser multa unum si fors mendacia verum est,
Illico vis vatem te Fabiane putem.
At tu de rebus semper mentire futuris.
Si potes hoc : vatem te Fabiane putem.

*In Regem Scotiae, qui Ar-
cem Norhamam proditam
sibi tamen oppugnavit, dissi-
mulans proditam
esse.*

S Cote quid oppugnans Norhamam viribus arcem?
Ante tibi falsa prodicione datam.
Artibus ergo malis capta fuit arce, voluptas
Magna tibi forsitan, sed brevis illa fuit.
Teque, tuisque mala (merita sed) morte peremptis
Arx intra est paucos capta, recepta dies.
Proditor inque tuo peteret cum pramia regno,
Mors sceleri est merces reddita digna suo.
Proditor ut pereat, pereat, cui proditor hostis.
Invicta in fatis arx habet ista suis.

Epitaphium

Epitaphium Jacobi Regis Scotorum.

S Cotorum Jacobus princeps, regno hostis apice
 Fortis & infelix hac ego condor humo.
 Quanta animi fuerat, fidei vis tanta fuisset.
 Cætera contigerant non inhonesti mihi,
 Sed pudet heu jactare, queri piget, ergo tacebo.
 Garrulæque o utinam fama tacere velis.
 Vos tamen o reges moneo, rex nuper & ipse,
 Ne sit (ut esse solet) nomen inane fides.

In malum pictorem.

Exprimit egregia pictor mirabilis arte,
 Dira canis pavitans ut fugit ora lepus.
 Intima naturæ scrutatus viscera fingit,
 In cursu leporem retro metu aspicere.
 Tam bene qui leporem fugientem expresserit, opto
 Sit lepus, & fugiens ipse retro aspiciat.

In eundem.

Cum cane sic pictus lepus est, ut dicere nemo
 Esset uterve canis posset, uterve lepus.
 Pictor ubi hoc didicit, quod inertī defuit arti,
 Supplevit miro callidus ingenio.
 Res ut aperta foret, longēque facesseret error,
 Subscripsit tantum, est hic canis, iste lepus.

De Tyndaro.

Non minimo insignem naso dum forte puellam
 Basiat, en voluit Tyndarus esse dicax.
 Frustra ait ergo tuis mea profero labra labellis,
 Nostra procul nasus distinet ora tuus.
 Protinus erubuit, tacitaque incanduit ira,
 Nempe parum falso tacta puella fale.
 Nasus ab ore meus tua si tenet oscula, dixit,
 Qua nasus non est hac dare parte potes.

In Brixium Germanum
falsa scribentem de Chordi-
gera Nave Gallorum &
Herveo ejus

Duce.

Herveo dū celebras Bixi, tua carmina damnas,
Nam tibi scripta mala est res bene gesta, fide.
Historiam spondes illa Germane poësi
Quæ modo quum non sit vera, nec historia est.
Aut odio incipiant, aut indulgere favori,
Et quisnam historiis qui modo credat, erit?
Namque nec ipse tuus per te laudem Herveus ullam
Sublata rerum possit habere fide.

In

In eundem de eodem Her-
 ves & eadem Nave
 que in pugna navali
 conflagravit.

Brixius immerita quod sustulit Hervea laudes,
 Quod merito adversum fraudat honore ducē,
 Quod de chordigera mendacia mille carina
 Contra quam sese res habuere, canat.
 Non equidem miror, neque pravo falsa favore,
 Quod voluit prudens scribere, credo tamen.
 Sed de chordigera, vatem qui versū doceret,
 Qui vit ad huc reducem nemo referre pedem.
 Ipse tamen (sciret quo certius omnia) dignus,
 Qui media præsens nave fuisset, erat.

Versus

*Versus excerpti è chordigera
Brixii, ad quos alludunt quæ-
dam epigrammata sequentia.*

Circumeunt unum dextra, leváque Britanni
Hervea, tela volant brumali grandine plura.
In caput unius Hervei, quæ fortiter heros
Excitans clypeo, contraria in agmina verit.

Postea de eadem chordigera.

Ipsè suos Herveus comites hortatur, & instat,
Atque inter primos audax magno impete in hostes
Invehitur, ferit hos missis per tempora telo.
Transfigit huic gladio costas, huic illa nudat.
Decutit his caput, impacta per colla bipenni.
His latus, his humeros hasta perstringit acuta.

Epigramma

*Epigramma Mori alludens
ad versus superiores.*

Quod ferit, hos Herveus misso per tempora telo,
Iliâque & costas transigit huic gladio.
Decutit his caput impacta per colla bipenni.
His humeros hasta perforat, atque latus.
Tum clypeo adversa quod telâ volantia parte
Fortiter excutiens unde volant, regerit.
Effugit hoc sensum, tot telis pugnet ut unus,
Isque cui clypeo est altera onusta manus.
Fortis huic pugnae rerum natura repugnat,
Præteritum quiddam est hac puto parte tibi.
Namque ubi magnanimum produxeris Herveæ, telis
Pugnantem pariter quattuor, & clypeo,
Forte tibi exciderat, sed debuit ante moneri
Lector, tunc Herveo quinque fuisse manus.

Aliud

Aliud de eodem.

Miraris clypeū, gladiū, hastam, tela, bipennem,
Herveus quoque gerat belligeretque modo.
Dextera crudeli manus est armata bipenni,
Instructa est gladio sœva sinistra suo.
Jam telum, telique vicem quæ præbeat, hastam
Fortiter (impressis dentibus) ore tenet.
At quia tela caput brumali grandine plura
Involitant, clypeum collocat in capite.
Duritia capitis draco cesserit, ungue Celano,
Sic elephas illi dentibus impar erat.
Ergo novum adversos monstrum procurrit in hostes,
Terribilis ritu, terribilisque manu.

G*Hic*

*Hic primus versus Brixii
est, quo Hervea jam
moriturum de se facit
vaticinantem.*

Inter Phœbeos non aspernandus alumnos
Hervei magna canit Brixius æta ducis.
Inter Phœbeos non aspernandus alumnos,
Herveum, hostes, socios, concreat atque rates.
Inter Phœbeos non aspernandus alumnos,
Unde igitur vates, quæ cecinit, didicit?
Inter Phœbeos non aspernandus alumnos,
Phœbeo reliquum est audiat ex tripode.

*In eundem versus poetarum
suffurantem.*

PRiscos poëtas nemo te colit magis,
Legitve diligentius.
Nam nemo priscis è poëtis omnibus
Est, cujus ipse ex versibus
Non hinc & inde flosculos, & gemmulas
Manu capaci legeris.
Vatem redonans tanto honore protinus,
Scriptis tuis ut inseras.
Beasque vatem: nempe quæ tu congeris,
Suos parentes indicant,
Magisque resplendent tua inter carmina,
Quàm nocte lucent sydera.
Tantum decus vati invidere nemini
Soles, amicus omnium,
Ne quis, decus prioris olim seculi,
Neglectus abs te defleat.

Ergo sacratè ne poetarum modi
 Longo situ obsolescerent,
 Injuria tu vindicatos temporis
 Novo nitore percolis.
 Hoc est vetustis arte novitatem dare,
 Qua re nihil felicius.
 Ars o beata, quisquis arte isthac tamen
 Vetusta novitati dabit,
 Is arte nulla (quamlibet sudet diu)
 Novis vetustatem dabit.

Allusio ad cenotaphium Hervei.

Hervea cum Deciis unum conferre duobus,
 Ætas te Brixi judice nostra potest.
 Sed tamen hoc distant, illi quod sponte peribant,
 Hic periit, quoniam non potuit fugere.

Phæbus

Phæbus Brixium alloquitur.

Vis de grandifono quid sentio scire libello,
Qui arma, necémque Hervei bellipotentis
Ergo sacer Phæbo sacra hæc oracula vates (habet ?
Accipe, Phæbeo reddita de tripode.
Una opere in toto deest syllaba, mille super sunt.
Plenum opus est, nam quid posset abesse minus ?
Una uno hæc legitur, sed non legitur tibi mense,
Et plus quam medium syllaba mensis habet. Mens.

*Ad Sabinum, cui uxor ab-
senti concepit.*

Subsidium vitæ, seræ spes una senectæ,
Nata tibi est soboles, curre Sabine domum.
Curre, salutanda est uxor fœcunda, videnda est.
Chara tibi soboles, curre Sabine domum.

Curre, inquā, ac propera, nimiumq; videre lente
Quantumvis properes, curre Sabine domum.
Jam queritur conjunx de te tua, jam tua de te
Conqueritur soboles, curre Sabine domum.
Nunquā ingratus ades, neque cū soboles tibi nata est
Sed neque cum genita est, curre Sabine domum.
Curre, ut adeste, puer sacro dum fonte lavatur,
Nunc saltem possis, curre Sabine domum.

*Ad Candidum laudantem
sanctos viros, cum ipse
esset malus.*

Sæpe bonos laudas, imitaris Candide nunquam
Laudo, inquis, posita Candidus invidia.
Nam quicumque bonos imitatur, & æmulus idem est
O lacte, ô nivibus Candide candidior.

Qui

*Quis optimus reipub.
status.*

Quæris uter melius, REX ne imperet annis Sena-
Neuter (qd' sæpe est) si sit uterque malus. (rus.
Sin sit uterque bonus, numero præstare Senatum,
Inque bonis multis plus reor esse boni.
Difficile est numerum forsitan reperire bonorum,
Sic facile est unum sæpius esse malum,
Et fuerit medius sæpe inter utrumque Senatus,
Sed tibi vix unquam Rex mediocris erit.
Consilioque malus, regitur meliore Senator,
Rex consultores sed regit ipse suos.
Alter ut eligitur populo, sic nascitur alter.
Sors hic cæca regit, certum tibi consilium.
Ille que se factum populo, populum sibi factum,
Scilicet hic ut sint quos regat ipse putat.
Rex est in primo semper blandissimus anno,
Omni anno consul rex erit ergo novus.

Rex cupidus longo populum corroserit ævo.
 Si consul malus est, spes melioris adest,
 Nec me nota movet quæ pastam fabula muscam
 Ferre jubet, subeat ne male pransa locum.
 Fallitur, expleri regem qui credit avarum,
 Nunquam hæc non vacuam mittet hircudo cutem.
 At patrum consulta gravis dissensio turbat,
 Regi dissentit nemo, malum hoc gravius.
 Nam quum de magnis varia est sententia rebus,
 Quæstio sed tamen hæc nascitur unde tibi?
 Est ne usquam populus, cui regem sive Senatum
 Præficere arbitrio tu potes ipse tuo?
 Si potes hoc, regnas: nec jam cui, consule, tradas
 Imperium: prior est quæstio, an expediat.

De Fusco potore.

POtando medicus perituros dixit ocellos
 Fusco, qui cum se consuluisse, ait,
 Perdere dulcius est potando, quam ut mea servem
 Erodena pigris lumina vermiculis.

Ad

Ad amicum.

Litera nostra tuis quantum mihi colligo scriptis
Sera tibi veniet, nec tibi sera tamen.
Nec bello veniant intempestiva peractis,
Quæ bello poterant tela juvare nihil.

De rege & rustico.

Rusticus in sylvis nutritus venit in urbem,
Rusticior Fauno, rusticior Satyro.
En populus plena stetit hinc, stetit inde platea,
Unaque vox tota, Rex venit, urbe fuit.
Rusticus insolita vocis novitate movetur,
Quidnam ita respectet turba, videre cupit.
Rex subito invehitur, celebri præeunte caterva,
Aureus excelsis conspiciendus equo.
Tum vero ingeminant, Vivat Rex: undique regem
Attonito populus suspicit ore suum.

Rusticus,

Rusticus, ô ubi rex, ubi rex est ? clamat : at unus,
Ille, ait, est illo qui sedet altus equo.
Hiccine rex ? puto me derides, rusticus inquit ;
Ille mihi picta veste videtur homo.

*In Episcopum illiteratum,
de quo ante Epigramma
est sub nomine Posthumi.*

Magne pater clamas, occidit littera, in ore
Hoc unum, occidit littera semper habes,
Cavisti bene tu, ne te ulla occidere possit
Littera, non ulla est littera nota tibi.
Nec frustra meruis ne occidat littera, scis non
Vivificet qui te spiritus esse tibi.

*De sacerdote ridicule ad-
monente populum de je-
junio, cum dies jam
præterisset.*

Admonuit populum noster cum forte sacerdos,
Proxima quos fastos afferat hebdomada,
Martyris Andreæ magnum & memorabile festum est,
Scitis, ait, charus quàm fuit ille Deo.
Squalida lascivam tenuent jejunia carnem,
Hoc suetum est, sancti hoc instituere patres.
Præmonéo ergo omneis, in martyris hujus honorem,
Quod jejunari debuit, inquit, heri.

De

*De quodam male cantante
& bene legente.*

TAm male cantasti, possis ut episcopus esse :
Tam bene legisti, ut non tamen esse queas.
Non satis esse pueret, si quis vitabit utrumvis,
Sed fieri si vis præsul, utrumque cave.

Ad Sabinum.

Quos ante coniunx quattuor
Natos Sabine protulit,
Multum ecce dissimiles tibi,
Tuos nec ipse deputas.
Sed quem tibi puellulum
Enixa jam nuperrime est,
Solum tibi simillimum
Pro quattuor complecteris.
Adulterinos quattuor
Vocas, repellis, abdicas.

Hunc

Hunc unicum ceu ^{propter}
Qui sit tibi hæres, destinas.
Hunc ergo in ulnis gestiens,
Exosculandum ab omnibus,
Ut filium fert simia,
Totam per urbem bajulas.
Atqui graves tradunt Sophi,
Quibus laborque, studiumque id est,
Secreta quicquid efficit
Natura perscrutarier.
Ergo graves tradunt Sophi,
Quodcunque matres interim
Imaginantur fortiter,
Dum liberis datur opera,
Ejus latenter & notas,
Certas & indelebileis,
Modoque inexplicabili
In semen ipsum congeri,

Quibus

Quibus receptis intime,
Simulque concreſcentibus
A mente matris inſitam
Natus refert imaginem.
Quum tot abeſſes millibus,
Dum gignit uxor quattuor,
Quod eſſet admodum tui
Secura, diſſimiles parit.
Sed unus omnium hic puer
Tui refert imaginem,
Quod mater, hunc dum concipit,
Sollicita de te plurimum,
Te tota cogitaverat,
Dum pertimeſcit anxia,
Ne tu Sabine incommodus
Velutque Lupus in fabulam
Supervenires interim.

De Principe & rustico se- lando ridiculum.

Quum spectaret aquas princeps, in ponte resedit,
Primorésque suos ante stetero pedes,
Rusticus adsedit, modico tamen intervallo,
Civilemque dato se putat esse loco.
Suscitat hunc quidam, & cum principe, dixit, eodem
Ponte sedere audes rustice? nonne pudet?
Ille refert, scelus est in eodem ponte sedere?
Quid si pons longus millia dena foret?

De Aulico ridiculum.

Quum descendit equo, de circumstantibus nū
Aulicus hunc teneas quisquis es, inquit, equum.
Ille, ut erat pavidus, dixit, domine ergo ferocem
Hunc rogo qui teneat, sufficit unus, equum?
Unus

Unus ait potis est retinere, subinulit ille,
Si potis est unus, tu pores ipse tuum.

*In militem fugacem,
& annulatum.*

Altreus iste manus miles cur annulus ornat
Jure tuos ornet qui meliore pedes?
Utilior nuper, meliorque in Marte feroci
Planta tibi palmis una duabus erat.

In Brixium poetam.

B Rixi tale tuo natum est ænigma libello
A Sphinge opponi possit ut Oedipodi. (est,
Chordigera est tibi tota frequens, tibi nō tamē usquā
Cordigera in toto syllaba prima libro. Cor.

En Tuscum potorem.

Perdis ait Tusco medicus tua lumina vino,
Consultat secum quid velit ergo sequi,
Sydera, terra, freti que solent quæcunq; videri,
Omnia sunt, inquit, visa revisa mihi.
Multa mihi, sed vina tamen gustanda supersunt,
Multa refert annus, quum nova musta novus,
Jam certus, firmusque, valebitis inquit ocelli,
Nempe satis vidi, non satis usque bibi.

In Arnum perjurum.

Iurasti satis Arne diu, tandem obtinuisti,
Jurare, ut post hac jam tibi non sit opus.
Cæpit ubique tuo vir juratissime verbo,
Quàm juramento non minor esse fides.

In eundem.

ET semper juras, & cunctis Arne minaris,
 Vis scire utilitas quæ venit inde tibi?
 Sic juras, ut nemo tibi jam denique credat,
 Sic minitaris, ut has nemo minas metuat.

In eundem.

ARNO nemo magis pedibus valet usque, sed olim
 Frigore contractas perdidit ille manus.
 Optat bella ramen, cui pes citus, utraq; manca
 Cui manus, in bello scis puto, quid faciet. (est,
 At cui lingua procax, manus est ignava, procax est,
 Huic non ignava lingua secunda manu.

De Marullo.

Admonuit medicus Lippū Theodote Marullū,
Ne vinum (cæcus nī velit esse) bibat.
Pareat, ut medico (quanquam ægre) abstemius
Ecce duos totos sustinet usque dies.
Post sitit assueti revocatus imagine vini,
Jamque foras medico vera minante ruit.
Ventum erat ad vinum, quū sic sua lumina mœstus,
Affatur, posito jam peritura mero,
Huc iter est, huc me fidi duxistis ocelli,
Nunc bibite, & dulces ambo valete duces.
Gustus odorque manent, miratur abire colorem,
In nigras abeunt lumina dum tenebras,
Hoc tamen adversum lenit solamine casum,
Dote meri minima quod cariturus erat.

In Riscum equitem imbellem.

Riscus eques prudens, longóque peritus ab usu,
 Dissimiles, causa non sine, pascit equos.
 Nanque alit ille duos, voluerem præverterit alter,
 Alter sed pigro, pigrior est asino.
 Hic ergo non festinantem ad prælia defert,
 Ille prius tuba quàm clauxerit, inde refert.

In Gelliam.

Mentitur qui te dicit mea Gellia fuscam,
 Judice me non es Gellia fusca, nigra es.

In eandem.

Candida sum dicis, fateor : sed candida quum sis,
 Cur tibi candorem hunc obteggit atra cutis ?

In Eupariphum veste oppignerato fundo emptā.

Non miror sudare tuæ te pondere vestis,
Quattuor hæc terræ jugera vestis habet.
Quantum viventi tibi terræ ingesseris usquam,
Tam magnum tumulum, nec tumulatus habet.

*In Garemanum venditis
agris pauperem.*

En patrios nuper Garemanus vendidit agros,
Nunc subito fama vivere fertur inops.
Non illi ingenium, non illi industria desit,
Verum inimica viro fata nocere puto.
Nam putres fulvo glebas mutaverat auro,
Callidus, & nunquam rem tamen ille facit.

Ad Sabinum.

INteriere duz, conjunx tibi tertia nupsit,
Nec tibi fida tamen de tribus ulla fuit.
Non tantum ergo tuas, sed damnas improbe totum
Fœmineum irata mente Sabine genus.
Si tamen hanc æqua rem vis expendere lance,
Fies erga ipsas mitior ipse tuas.
Nam tres quum fuerint iisdem tibi moribus omnes,
Altra hæc nascenti fata dedere tibi.
Si genesis tua te semper jubet esse cucullum,
Scilicet expectas uxor ut altra rogat?
Casta futura alii fuerat, quod adultera tecum est,
Hoc merito fatis imputat illa tuis.

*In naufragum morsum à
vipera, in littore.*

Æ Quoris insanas evasit naufragus undas,
Tristius Asra salo præbet harena solum.
Dum jacet ecce gravi pressus prope littora so-
Nudus, & infesto fessus abusq; freto. (mno
Vipera trux perimit, frustra fugis æquora frustra,
Hæu miser, in terris debita fata tibi.

*De Chirurgo &
anu.*

U Nxit anus ægros velans Chirurgus ocellos,
Mile perfundens hoc fore quinque dies.
Interea mappas, pelves, mortaria, discos,
Quicquid onus tutum non facit, inde rapit.

Quum sanata oculos circumtulit illa revinctos,
 Instrumenta suæ sentit abesse domus.
 Mercedem ergo exacta, tua contingeret, inquit,
 Uberius pactum est, ut mihi visus ope.
 At video nunc quā ante minus, quorū usus in æde est,
 Vidi multa prius, nunc video inde nihil.

Ad quendam.

Quā tibi mens levis est, tibi si pes tam levis esset,
 In medio leporem posses prævertere campo.

De Herode & Herodiade.

Coram Herode Herodiadis dum filia saltat,
 Dum quo debuerat displicuisse placet
 Ebrius affectu rex conjugis, ebrius illo
 Fortunæ luxu, præteræque mero.

Opta ait, ô virgo, dabitur, juravimus, hujus
Dimidium regni poscere si libeat.
Impia suggestu sceleratæ filia matris,
Inquit, Baptista da precor ergo caput.
Dona petis virgo (si saltat tricola virgo est)
Quæ vix sustineas cernere dona petis.
O funesta parens, ô natæ dira noverca,
Saltare, atque homines quam jugulare doces.
Rex dolet, & tristis concedit, nempe coactus
Jurisjurandi relligione sui.
O regem fidum, sed tunc tantummodo fidum,
Majus perfidia est quàm scelus, ipsa fides.

Ad quendam ebriosum.

TECUM in colloquium, quod non properantius
Segnicem incusas, conquererisq; meam. (ivi,
Confiteor vere, tibi non in tempore veni,
Senior, aut citior debuit hora legi.
Aut utinam ejusdem venissem mane diei,
Aut tibi venissem mane sequente die.
Nunc res luce nimis tractari cepit adulta,
Quando tua factum est ebrietate nihil.

*In picturam Herodiane
mensæ.*

Sanguine funesta est Herodis mensa virili,
Sanguine funesta est, mensaque Flaminii.
Tam similes cædes, similes facere puellæ,
Illam saltatrix obtinet, hanc meretrix.
Id tamen intererat, meretrici vita nocentis,
At saltatrici penditur innocui.

In eandem picturam.

O Ra viri foedo sancti stultantia rabo,
Decussimque gerit regia mensa caput.
Corpora sic regi rex Atreus ambo Thyesti,
Natorum apposuit frater edenda patri,
Sic regi Odryzio natum regina peremptum
Fida soror. Genitrix perfida ponit Irym.

Talia

Epigrammata.

119

Talia regales ornant bellaria mensas,
Crede mihi, non est pauperis iste cibus.

In vehementer nasutum.

Si tuus ad solem statuatur nasus, hiant
Ore, bene ostendas dentibus, hora quota est.

In fucatum.

Cur emitur fucus, coma, dens, mel, cerâq;, posset
Quum persona tibi tota minoris emi?

In histrionem.

(magnum,

Cætera ad historiam, quiddam tamen, id quoq;
Jam tibi saltatum contra erat historiam.

Dum

Dum Nioben ageres, stabas tanquam lapis esses,
 Quum fieres Canapeus, ecce repente cadis.
 At Canacem gladio referens, quum vivus abisti,
 Hoc tibi saltatum contra erat historiam.

In Histrionem.

Saltavit Nioben, saltavit Daphnida Memphis,
 Ligneus ut Daphnen, saxeus ut Nioben.

Soarios esse difficiliore:

VEsperere quum bibimus homines sumus, arque
 Mane homini siccus trux fera surgit homo.

*In Andream in mare
vomentem.*

G Rarus es Andrea, dignusque cui bene fiat,
Nam pisces toties qui te pavere, repascis.

De eodem.

Æ Quoris edisti pisces, irascitur æquor.
Equæ tuo foetus exigit ore suos.

*In puellam divaricatis
tibiis equitantem.*

E Rgo puella viri quis te negat esse capacem,
Quæ tua tā magnū circundant crura caballū ?
Ad

*Ad Gallum sublegentem
veterum carmina.*

VAtibus idem animisq; & vere spiritus idem,
Qui fuit antiquis, est modo Galle tibi.
Carmina namq; eadem, versûsq; frequenter eisdem,
Quos fecere illi, tu quoque Galle facis.

In scurrâ pauperem.

SCurrâ ubi jam fures totam sibi nocte videret,
Scrutanteis magna sedulitate domum,
Risit, & ô media quid vos hic nocte videtis.
Miror, ait, media nil ego cerno die.

*De sollicita potentum
vita.*

Semper habet miseras immensa potentia curas,
Anxia perpetuis sollicitudinibus.
Non prodit multis, nisi circumseptus ab armis,
Non nisi gustato vescitur ante cibo.
Tutamenta quidem sunt hæc, tamen hæc malè tutū,
Illum, aliter tutus qui nequit esse, docent.
Nempe satellitium, metuendos admonet enses,
Toxica prægustans esse timenda docet.
Ergo timore locus quisnam vacat hic? ubi gignunt,
Hæc eadem pellunt, quæ metuenda, metum.

In

*In Privignum collapsa no-
verca, statua oppressum.*

FLore novercalem cingis privigne columnam,
Morte ratus mores interiisse malos.
Te tamen illa premit subito inclinata, noverca,
Si privigne sapis, ipsa sepulchra fuge.

*Ad quendam Poetam
extemporalem.*

HOs quid te scripsisse mones ex tempore versus?
Nam liber hoc loquitur, te reticente, tuus.

In novercas.

PRivigno vel amans infortunata noverca est,
Hippolyto gravis, hoc Phædra docere potest.

*In quendam qui dicebat
carminibus suis non de-
futurum genium.*

HOc habet Hispani festivum epigramma poeta,
Victurus Genium debet habere liber.
Dum legis hunc versum, jam tu quoq; scribere ver-
Tota mente paras, sed sine mente tamen. (sua
Quæve canas, qvali ve modo contemnis, ea est spes
Victura hæc genio qualiacunque suo.
Nânque tuis Genium vir tam geniose Camænis,
Non dubitas aliquem mox alicunde fore.

Tu tamen (& cariturus erit) tuus hic liber, opta
 Ut careat Genio, qui caret ingenio.
 Cui Genius vitam producat si quis, erit quis
 Ex Geniis, adsunt qui tibi mille, malis.
 Sed neque sic viveret, vati si credis eidem,
 Nam non vivere, sed vita valere bene est.
 Quod si vita libri est jugi languescere probro,
 Detur & æterna vivere morte tibi.

De cupiditate regnandi.

Regibus è multis regnum cui sufficit unum,
 Vix Rex unus erit, si tamen unus erit.
 Regibus è multis regnum bene qui regat unum,
 Vix tamen unus erit. Si tamen unus erit.

De

*De deditione Nervie
Henrico octavo Anglie
Regi.*

Belliger invictam demuit te Nervia Cæsar,
Non tamen extremis absque utriusque malis.
Te capit Henricus, capit & sine sanguine, princeps
Magna tunc major Cæsare quam melior.
Sensit honorificum sibi rex cepisse, tibi que
Utile sensisti non minus ipsa capi.

De Fabulla & Attalo.

Fabulla nuper nescio quid Attalo
Irata, & illum commovere gestiens,
Ostenderé que quàm prorsus hunc nihili puter,
Juravic illi, si sibi centum forent
Membra, melior quibus sit, & centum tamen
Præstare dignaretur hand unum Attalo,

Non inquit ille? quæ, malum, est isthæc nova
 Frugalitas tibi? quæve parsimonia?
 Certe solebas esse liberalior.
 Unum ne de centum gravareris modo
 Avara commodare? ut aliquando unicum
 Tantum quum haberes, unicum tamen, viris
 Centum solebas dare benigna centies.
 Hei metuo ne quid ista portendat
 Monstruosa tandem pareitas, magni mali.

De febricitante & me- dico bibaci.

FEbre laboraret mihi quam piler Hemicritæo,
 Forte ibi Sauromatæ poleo-medæcis opem.
 Sensit, ut admoto salientem pollice venam
 Fortis, ait, calor est, sed calor ille cadet.
 Flagitat ergo cyphum, fundumq; exhaust ad imum,
 Quantum nec Bitias ebibiturus erat,
 Mauris, ad æqualeis ægrotum provocat haustus,
 Et facere hoc temere ne videatur, ait.
 Æstuat hic valde, valde bibat ergo necesse esse,
 Non parvo obruitur magna liquore pyra.

De Hespero confitente.

EX more sacro dum sacerdoti Hesperus
 Commissa fassus expiaret crimina,
 Explorat hujus ille conscientiam,
 Et cautus omne examinat scelerum genus,
 Intèrque multa quærit, an unquam malos
 Ritu prophano crediderat in dæmonas,
 Vah ego ne credam in dæmones. Inquit pater;
 Multo labore vix adhuc credo in Deum.

De occasione Deo.

UNde erat hic plastes? Sicyonius, at quis erat, dic
 Lyfippus, tu quis? tempus ego omne domans.
 Cur summis instas digitis? roto semper, at alas
 Cur pedibus gestas? ut levis aura feror.
 At dextram cur armat acuta novacula? signum est,
 Quod conferri acies non potis ulla mihi est.

Cur coma fronte jacet? quod qui me prendere capta,
 Praeveniat, calvum est cur tibi retro caput?
 Quod postquam levibus praeceptis effugero penitus,
 Nil ager à tergo qui revocare valet.
 Unde igitur posses documentum sumere, talem
 Artificis posuit me tibi docta manus.

De Phyllide & Prisco im- pariter amantibus.

TAm Phyllis cupido bene nuber candida Prisco,
 Quàm bene spumanti vitrea lympha mero.
 Phyllida Priscus amat calido ferventius igne,
 Frigidius gelida Priscus amatur aqua.
 Jungetur turo, nam si simul ardeat illa,
 Sustineat flammis quæ domus una duas?

*De nummis antiquis apud
Hieronymum Bullidianum
servatis.*

Rhoma suis olim ducibus quàm debuit, illi,
Tam debent omnes Bullidiana tibi.
Rhoma suis ducibus servata est, ipse reservas
Rhomanos Rhoma prætoriente duces.
Nam quæ cæsareos antiqua nominata vultus,
Aut referunt claros nūmve priusve viros.
Hæc tu seclorum studio quæ sita priorum,
Congeris, & solas has tibi ducis opes.
Cūque triumphaleis densus cinis occulat arcus,
Ipse triumphantum nomen, & ora tenes.
Nec jam Pyramides procerum monumenta suorum
Tam sunt, quàm pyxis Bullidiane tua.

Ad eundem.

E Cquid adhuc placidam mi Bussidiane Camo-
Tua coërces capsula ? (nam
In tenebras abdis cur dignam luce, quid illi ?
Quid invides mortalibus ?
Musæ fama tuæ toto debetur ab orbe,
Quid huic repellis gloriam ?
Gratus ab hac fructus toti debetur & orbi,
Quid unus obstas omnibus ?
An tibi casta procul cœtu cohibenda virili,
Cohors videtur virginum ?
Sunt hæc virginibus fateor metuenda, sed illis
Devirginari quæ queunt.
Æde tuam intrepidus, pudor est inflexilis illi.
Nec ille rûdis, aut rusticus.
Ut tua non ipsi cessura est virgo Dianæ,
Pudore grata lacteo,
Sic tua non ipsi cessura est virgo Minervæ.
Sensu, lepore, gratia.

*Ad Buslidianum de ædibus
magnificis Mechliniæ.*

Cultra modo fixis, dum contemplabar ocellis,
Ornamenta tuæ Buslidiane domus.
Obstupui, quonam exoratis carmine fatis
Tot rursus veteres nactus es artifices?
Nam reor illustres vafris ambagibus ædes,
Non nisi Dædaleas ædificasse manus.
Quod pictum est illic, pinxisse videtur Apelles,
Quod sculptum credas esse Myronis opus.
Plastica quum video, Lyssippi suspicor artem,
Quum statuas, doctum cogito Praxitelem.
Disticha, quodq; notant opus, at quæ disticha vellet,
Si non composuit, composuisse Maro.
Organa tam varias modulis imitantia voces,
Sola tamen veteres, vel potuisse negem.
Ergo domus tota est, vel secli nobile prisca,
Aut quod prisca novum secula vincat opus,
At domus hæc nova nunc, tarde, seroque senescat,
Tunc videat dominum, nec tamen usque senem.

De

*De Philomeno & Agna
conjugatis mala fide.*

EN redeunt nostro Veneris miracula seclo
Qualia nec prisco tempore facta reor,
Flos juvenes inter Philomenus, & agna puellas,
Junguntur Paphia rite favore Deæ.
Ille, sed heu nimium laudata voce superbit,
Illa tumet placidi laudibus ingenii.
Ergo conjugium votis tam saepe petita
Non Veneri acceptum, sed retulere sibi.
Ingratis adimit formam Dea, né ve coirent
Mutati, dispar indit utrique genus.
Mox Philomenus avem quavis æstate canentem,
In cuculum, inque avidam vertitur agna lupam.

Medicine

*Medicinæ ad tollendos
factores anhelitus proveni-
entes à cibis qui-
busdam.*

SEcile ne tetros porrum tibi spiret odores,
Protinus à porro fac mihi cepe vorex.
Denuo factorem si vis depellere cepæ,
Hoc facile efficiant allia mansa tibi.
Spiritus ac si post etiam gravis allia restat,
Aut nihil, argentum tollere mæda potest.

*Ad Lectorem de Novo
Testamento, verso ab
Erasmio Roterodamo.*

Sanctum opus, & docti labor immortalis Erasmi
Prodit, & à populis commoda quanta vclit
Lex

Lex nova, nam veteri primum est interprete laesa,
 Scribentum varia post vitiata manu.
 Sustulerat forsan mendas Hieronymus olim,
 Sed periere pigro tam bona scripta situ.
 Tota igitur demptis versa est jam denuo mendis,
 Atque nova Christi lex nova, luce nitet.
 Nec tamen ambitiosè singula verba notavit.
 Sanctum habuit quicquid vel mediocre fuit.
 Quo sit, ut hæc celeri si quis prætervolet ala,
 Huic nihil hic magni forte putetur agi.
 Idem si presso re legat vestigia gressu,
 Censebit majus commodiusve nihil.

Ad Reverendissimum, &c.

**Thomam Cardinalem &
 Archiepiscopum Eboracensem in
 librum Novi Testamenti
 ei ab Erasmo datum.**

U Nice doctorum pater, ac patrone virorum,
 Pleridum pendet, cujus ab ore chorus.

Cui populus quantum defert & cedit honore,
Virtutes infra est tantum honor ipse tuas.
Ab liber iste tuo longe tibi venit Erasmo,
Hunc precor hoc animo quo dedit ipse, cape.
Nec dubito, capies, operi nam jure favorem,
Autor, & autori conciliabit opus.
Ille tui cultor semper fuit, est opus ipsum
Lex Christi, studium quæ fuit usque tuum.
Illa paratur ab hac prudens tibi lege facultas,
Qua Momo coram reddere jura potes.
Namque ita perplexas populo mirante querelas
Discuris, ut victus non queat ipse queri.
Non humana tibi facit hoc sollertia, sed lex
Christi, judiciis unica norma tuis.
Ergo opus hoc placido Præsul dignissime vultu
Excipe, & autori (quod facis) usque fave.

*Ad Reverendissimum, &c.
Archiepiscopum Cantuariensem.*

Quod bene sunt collata tuo pie præsul Erasmo
Tanta tua toties munera prompta manu,
Quam

Quam non ducat iners, quæ tu facis ocia, monstrat
 Multa, sed in primis indicat istud opus.
 Ediderit quamvis numerosa volumina, frustra
 Non sine, vincit opus cuncta priora novum.
 Cunctorum utilitas, sed honor te est inter, & illum.
 Præstitit ille operam, tu bone præsul opem.
 At partem ille suam toto tibi pectore cedit,
 Quicquid agit, meritis imputat omne tuis.
 Hunc petit ille sui fructum pater almae laboris,
 Charus ut hoc tu sis omnibus, ille tibi.

*Epitaphium in Sepulchro
 Iohannæ olim uxoris Mori,
 destinantis idem Sepulchrum
 & sibi & Aliciæ poste-
 riori uxori.*

CHara Thomæ jacet hoc Iohanna uxorecula Mori,
 Qui tumulū Aliciæ hunc destino, quique mihi.
 Una mihi dedit hoc conjuncta virentibus annis,
 Me vocet ut puer, & trina puella patrem.

Altera

Altera privignis (quæ gloria rara novercæ est)
Tam pia, quàm gnatis vix fuit ulla suis.
Altera sic mecum vixit, sic altera vivit,
Charior incertum est, hæc sit, an hæc fuerit.
O simul ô juncti poteramus vivere nos tres
Quàm bene, si fatum relligioque sinant.
At societ tumulus, societ nos obsecro cælum,
Sic mors, non potuit quod dare vita, dabit.

*Ad se gestientem laticia
quod evaserat tem-
pestatem.*

Quid juvat insanas maris evasisse procellas
Læticia est, ut non sit tibi vana, brevis.
Talis febre quies ægris intermicat, illa
Dum per acerba statas itque reditque vices.
Quàm te plura manent optata tristia terra,
In rapido fuerant quàm subeunda freto?
Aut ferrum aut varii præcedent funera morbi,
Quorum uno est quovis mors minus ipsa gravis.
Quin eadem tumidas frustra vitata per undas
Te premet in plumis insidiosa tamen.

In pinguem quendam patrem cui frequens erat in ore, Scientia inflat.

Quemlibet inflat ais vel teste scientia Paulo,
Hanc fugis, unde igitur tu pater ample tumes?
Vix gestas crasso turgentem abdomine ventrem,
Inflaturque levi mens tibi stultitia.

In Celonium.

Cur adeo invisum est pigri tibi nomen aselli?
Olim erat hoc magnus Chelone philosophus.
Ne tamen ipse nihil differre puteris ab illo,
Aureus ille fuit, plumbeus ipse magis:
Illi mens hominis afinino in corpore mansit,
At tibi in humano est corpore mens afni.

De fele & mure

Muscipula exemptum feli dum porrigo murem,
 Haud avido prædam protinus ore vorat.
 Sed trepidum in media captivum exponere terra
 Sustinet, & miris ludere læta modis.
 Adnutat cauda, tremulis inspicat ocellis,
 Et lasciva caput pactat in omne latus.
 Molliter attonitum pede suscitatur ire parantem,
 Corripit, inque vicem datque negatque viam.
 Mox pede sublimem jaculatur, & excipit ore,
 Deinde abit, & falsæ spem facit usque sepe.
 Excubat, & saltu fugientem læta reprehendit,
 Protinus inque locum quo fuga cepta redit.
 Digrediturque iterum mirandoque improba sensu
 Quæ misero mens est experimenta capit.
 Hoc dum sæpe facit, securaque longius exir,
 Mus rimam subito repperit & subiit.
 Illa cito revocata gradu frustra obsidet antrum,
 Hic latebra tectus turus ab hoste fuit.
 Muscipula occiderat, nisi quod tutela salusque
 Feles interitus quæ solet esse fuit.

K

Gratulatur

*Gratularor quod eam re-
perit incolumem quam olim fer-
me puer amauerat.*

Vivis adhuc primis & me mihi per harum annis,
Redderis atque oculis Elisabetha meis;
Quæ mæra sustinuit mihi te fortuna tot annos
Pene puer vidi, pene revisto senex.
Annos vix quater mihi quattuor egerat, inde
Aut duo defuerant aut duo pene tibi.
Quam tuus innocuo rapule me vultus amore,
Vultus, qui quo nunc fugit ab ore tuo?
Cum quondam dilecta mihi succurrat imago,
Hei facies quæ nunc nil illius ista refert.
Tempora quæ, teneræ nunquam non invida forme,
Te rapuere tibi, non rapuere mihi.
Ille decor nostros rotas remoratus ocellos
Nunc tenet à vulnè pectora nostra tuo.
Languidus ad mortem solet ignis trespicere flatus,
Frigidus obruerat quem suus ante cinis.

Tuque

Tuque facis quamvis longe diversa priori
 Ut micet admonitu flamma vetusta novo.
 Jam subit illa dies quæ ludentem obtulit olim
 Inter virgineos te mihi prima choros.
 Lactea cum flavi decuerunt colla capilli,
 Cum gena par nivibus visa, labella rosis.
 Cum tua perstringunt oculos duo sidera nostros
 Perque oculos intrant in mea corda meos.
 Cum velut attactu stupefactus fulminis hæsi,
 Pendulus à vultu tempora longa tuo.
 Cum sociis risum exhibuit nostrisque tuisque
 Tam rudis & simplex & male testus amor.
 Sic tua me cepit species : seu maxima vere
 Seu major visa est quam fuit, esse mihi,
 Seu fuit in causa primæ lætæ juventa
 Cumque nova luctus pube venire calor.
 Sydera seu quædam nostro communia natu,
 Viribus afflarant utraque corda suis.
 Namque tui confors arcani conscia pectus,
 Garrula prodiderat concealuisse tuum.
 Hinc datus est custos ipsisque potentior astris
 Janua, quos vellet illa coire, vetat.
 Ergo ita disjunctos diversa quo fata secutos,
 Tot tunc post hyemes reddidit ista dies.
 Ista dies qua rara meo mihi lætior ævo,
 Contigit occu. su sospitis alma tui.

Tu prædata meos olim sine crimine sensus,
 Nunc quoque non ullo crimine chara manes,
 Custos amor fuerat, ne nunc incestior esset,
 Si minus hoc probitas, ipsa dies faceret.
 At superos qui lustra boni post quinque valentem
 Te retulere mihi, me retulere tibi,
 Comprecor ut lustris iterum post quinque peractis
 Incolumis rursus constuar incolumem.

*T. Morus Margareta,
 Elisabethæ, Cecilie, ac Ioanni, dul-
 cissimis liberis S. P.*

Quattuor una meos invitat epistola natos,
 Servet & incolumes à patre missa salus.
 Dum peragrat iter, pluvioque madescimus imbre,
 Dumque luto implicitus sæpius hæret equus:
 Hoc tamen interea vobis excogito carmen,
 Quod grævi (quanquam sit rude) spero fore.
 Collegisse animi licet hinc documenta paterni,
 Quanto plus oculis vos amet ipse suis.

Quem non putre solum, quē non male turbidus aēr,
Exiguusque altis trans equus actus aquas.
Avobis poterant divellere, quo minus omni
Se in memorem vestri comprobet esse loco.
Nam crebro dum nutat equus casumque minatur,
Condere non versus desinit ille tamen.
Carmina quæ multis vacuo vix pectore manant,
Sollicito patruus rite ministrat amor.
Non adeo mirum si vos ego pectore toto
Complector, nam non est genuisse nihil.
Provida conjunxit soboli natura patentem,
Atque animos podo colligat Herculeo.
Inde mihi teneræ est illa indulgentia mentis,
Vos tam sæpe meo sueta fovere sinu.
Inde est vos ego quod soleo pavisse placenta:
Mitia cum pulchris & dare mala piris.
Inde quod & serum textis ornare solebam
Quod nunquam potui vos ego flere pati.
Scitis enim quam crebra dedi oscula, verbera rara,
Flagrum pavonis non nisi cauda fuit.
Hanc tamen admovi timidæque & molliter ipsam,
Ne vibex teneras signet amara nates.
Ah ferus est, dicique pater non ille meretur,
Qui lachrymas nati non fleat ipse sui.
Nescio quid faciant alii, sed vos bene scitis
Ingenium quam sit molle piumque mihi.

Semper enim quos progenui vehementer amavi
Et facilis (debet quod pater esse) fui.
At nunc tanta meo moles accrevit amori,
Ut mihi jam videor, vos nec amasse prius.
Hoc faciunt mores puerili ætate seniles,
Artibus hoc faciunt pectora culta bonis.
Hoc facit eloquio formæ gratia lingue
Pensaque tam certo singula verba modo.
Hæc mea tam miro pertentant pectora motu
Astringuntque meis nunc ita pignoribus:
Ut jam quod genui, quæ patribus unica multis
Causa est, adfectus, sit prope nulla mei.
Ergo natorum charissima turba meorum
Pergite vos vestro conciliare patri.
Et quibus effectum est vobis virtutibus istud
Ut mihi jam videar vos nec amasse prius.
Efficitote (potestis enim) virtutibus iisdem,
Ut posthac videar vos, nec amare modo.

Excusai

Excusat quod dum loque-
retur cum eximio quodam
patre, nobilem quandam matronam
ingressam thalamum, atque ali-
quandiu colloquentibus illis
adstantem non animadvert-
erat.

Quum tua dignata est bonitas me visere nuper,
Atque humilem prorsus magne subire calam.
Interes dum verba seris tam dulcia mecum
Penderem ut vultu totus ab ipse tuo,
Ecce, quod ah mihi sero mei regulare ministri
Nempe (tibi tot res est acta diebus) heri
Matrona ingreditur, cultu spectanda superbo
Sed quem forma tamen vicit, & hanc probitas.
Venit in usque thorum, serit & mihi tempore longo
Proxima, contingens & cubito cubitum.

Inspicit antiquæ selecta numismata formæ,
Claræque tam claris gaudet imaginibus.
Sumere dignatur tenuis bellaria mensæ,
Venit & a dulci dulciore ore sapor.
Nostra nec in tantum vertuntur lumina lumen,
O mihi plus ipso nate stupore stupor.
Nunc ignosco mei quod non monuere ministri,
Tam stupidum certe nemo putavit herum.
Oh oculos, longe qui prospexisse solebant,
Si qua refudisset tale puella jubar.
An senui? torpentque meo mihi corpore sensus?
Surgenti an genius mane sinister erat?
An tu, ne nisi te quicquam sentire valerem,
Surpueras lepido me mihi colloquio?
Arte lyræque feras in se converterat Orpheus,
In te mellifluis vertor & ipse sonis.
Sed tuus intentat magnum sepor iste periculum,
Neglectam sese ne putet illa mihi.
Hospita ne limis quum tam propè staret ocellis,
Vidisse, & visam dissimulasse ferar.
At vel hiulca prius mihi terra dehisceret optem,
Quàm sit in hoc animo tam fera barbaries,
Ut si quando, leves veluti mihi missa per auras,
In thalamum penetraret candida nymphea meum,
Non saltem aspiciam (si plura licere negetur)
Quaque licet memet candidus insinuem.

Ut miserum est non posse loqui ? nam cū ita fatetur,
 Qui sermonis inops nulla negare potest.
 Nunc mihi sermonis quia non est copia Galli,
 Quæ sola est dominæ patria lingua meæ.
 Omnibus absolvar, non excusabimur uni
 Iudice quæ, causa statque cadique meæ.
 Vulnus ab Æmonia qui quondam pertulit hasta,
 Rursus ab Æmonia est cuspidē nactus opem,
 Dedecus hoc lepidæ quoniam peperere fabellæ
 (Quum dominæ & mihi me surripuere) tuæ,
 Dedecus hoc lepidæ debent purgare fabellæ,
 Mæque meæ dominæ conciliare tuæ.

Versus

*Ver sus sumpti ex Antimoro
Brixii ad quos alludit epigramma
quod subiungitur.*

HÆc mihi dictæ adstabit diræ auribus omnes,
Et furiz infernis concita turba vadit.
Alecto, & sacris caput irretita colubris,
Tisiphone, & terrena ore Megara truci.

Morus.

BRixius audivit postquã id reprehẽdere multos,
Quod falsa tantum scriberet :
Corrigere ut possit viciũ hoc, aliquid modo visũ est
Verum quod esset, ædere.
Quod foret indubium, quod verum nemo negaret,
Authore quanquam Brixio.

Vix reperit quicquam cui non tamen ipsius omnem
Fidem elevares vanitas.
At ubi dispexit mentemque per omnia torfit
Deliberabundus diu.
Unum tandem, omnes una quod voce fatentur,
Omni esse vero verius.
Invenit & scribit lepidum lepidissimus omnes
Cingere caput sibi furias.

*In chordigeram navem &
antimorum sylvam Germani
Brixii Galli.*

Brixius en Germanus habet sylvamq; rapemq;
Dives opum terra, dives opum pelago.
Utraque vis illi quid præstat seire? vehuntur
In rate stulticia, sylvam habitans furias.

*In hunc hendecasyllabum
 imo tredecim syllabarum
 versum Germani Brixii
 Gall: ex Antimoro
 sumpium;*

*Excussisse hominumque in ora
 protulisse.*

Morus.

*Quod versus adeo faceres enormiter amplios,
 Quam nemo antiquus nemo poeta novus;
 Sæpe diu mecum miratus querere cæpi,
 Accidit hoc Brixii qua ratione tibi?
 At tandem didici metiri te tua suetum
 Non numero aut pedibus carmina, sed cubitis.*

In idem.

CArmina Germani quod in hęc decasyllaba lector
Syllaba conjecta est terna super decimam,
Da veniam : haud didicit tantū numerare, ut ab uno,
Ordine perveniat rectus ad undecimum,
Nolo mihi numeret stellas aut æquoris undas,
Criminave (hoc plus est) carminis ipse sui.
Pergama si numeret quot sunt obsessa per annos,
Si poterit musas dinumerare novem.
Octo pedes cancri, septena vel hostia Nili,
Factorūve libros qui tibi Naso manent.
Si numeret cœli plagas, Phœbive caballos,
Tres numeret furias, ter tribus ipse furens.
Ipse suos (sed ne certem sine pignore, dura
Si vincar vinci conditione volo.)
Ipse suos oculos (quum fiat duo) si numerarit,
Unum ego tunc patiar perterebretis ei.

IN

IN SUSCEPTI
DIADEMATIS DIEM
HENRICI Octavi,
Illustrissimi ac faustissimi Bri-
tanniarum Regis ac CATHERINAE
Reginae ejus felicissimae: *Thomae*

Mori Londoninensis Carmen
gratulatorium.

Siquis dies unquā, si qd' fuit Anglia tēpus
Gratia quo superis esset agenda tibi;
Hæc est illa dies niveo signanda lapillo;
Dæta dies factis annumeranda tuis.

Mera

Meta hæc servitii est, hæc libertatis origo,
Tristitiæ finis, lætitiæque caput.
Nam juvenem seculi decus ô memorabile nostræ
Ungit, & in regem præficit ista suum.
Regem qui populi non unius usque, sed orbis
Imperio dignus totius unus erat.
Regem qui cunctis lachrymas detergat ocellis,
Gaudia pro longo substituat gemitu.
Omnia discussis arrident pectora curis,
Ut solet excussa nube nitere dies.
Jam populus vultu liber præcurrit amono,
Jam vix lætitiâ concipit ipse suam.
Gaudet, ovât, gessit, tali sibi rege triumphat,
Nec quicquam nisi rex quolibet ore sonat.
Nobilitas, vulgi jamdudum obnoxia feci,
Nobilitas, nimium nomen inane diu,
Nunc caput attollit, nunc tali rege triumphat,
Et merito causas unde triumphet, habet.
Mercator varils deterritus ante tributis,
Nunc maris insuetas puppe resuleat aquas.
Leges invalide prius, imo nocere coactæ,
Nunc vires gaudent obtinuisse suas.
Congaudent omnes pariter pariterque rependunt
Omnes venturo damna priora bono.
Jam quas abdiderat cæcis timor ante latebris,
Promere quisque suas gaudet & audet opes.

Jam juvat ô, potuit tot furum si qua tor uncas.
 Tam circumspectos fallere præda manus.
 Non jam divitias ullum est (magnum esse solebat)
 Quæsitâ nullo crimen habere dolo.
 Non metus occultos insibilat aure susurros,
 Nemo quod taceat, quodve susurret, habet.
 Jam delatores volupe est contemnere, nemo
 Deferri, nisi qui detulit ante, timer.
 Conveniunt igitur simul ætas, sexus, & ordo,
 Causâ que non ullum continet ulla domi.
 Quo minus intersint, dum sacris rite peractis,
 Rex inît auspiciis regna Britannia bonis.
 Quacunque ingreditur, studio conferta videndi
 Vix finit angustam turba patere viam.
 Opplenturque domus, & pondere tecta laborant,
 Tollitur affectu clamor ubique novo,
 Nec semel est vidisse satis, loca plurima mutant,
 Si qua rursus eum parte videre queant.
 Ter spectare juvat: quid ni hunc spectare juvaret,
 Quo natura nihil finxit amabilius?
 Mille inter comites excelsior omnibus extat,
 Et dignum augusto corpore robur habet.
 Nec minus ille manu est agilis, quam pectore fortis,
 Seu res districto debeat ense geri.
 Seu quum protentis a vide concurratur hastis,
 Seu petat oppositum missa sagitta locum.
 L Ignea

Ignæ vis oculis, Venus infidet ore, genisque
Est color, in geminis qui solet esse rosas,
Illa quidem facies alacri veneranda vigore
Esse potest teneræ virginis, esse viri.
Talis erat, Nympham quum se simulavit Achilles;
Talis, ubi Æmonius Hectora traxit equis.
O si animi præstans unâ cum corpore virtus
Cerni, natura non prohibente, queat.
Imò etiam vultu virtus pellucet ab ipso,
Est facies animi nuncia aperta boni.
Quàm matura gravi sedeat prudentia mente,
Quàm non solliciti pectoris alta quies,
Quoque modo sortem ferat, & moderetur utranque,
Quanta verecundæ cura pudicitæ,
Quàm tranquilla fover placidum clementia pectus,
Quàm procul ex illo fastus abest animo,
Principis egregius nostri (quas fingere non est)
Præ se fert certas vultus & ipse notas.
At qua iustitia est, regnandi quas habet artes,
Prosequitur populum qua pietate suum,
Hæc facile ex vultu sunt illustrata nostro,
Hæc sunt ex nostris conspicienda bonis.
Quod sic afficimur, quod libertate potimur,
Quodque abiere timor, damna, pericla, dolor,
Quod rediere simul, pax, commoda, gaudia, risus,
Eximii virtus principis inde pater.

Enervare

Enervare bonas immensa licentia mentes,
Idque etiam in magnis assolet ingeniis.
At quamvis erat ante pius, mores tamen illi
Imperium dignos attulit imperio.
Nam bona quæ pauci sera fecere senectæ,
Protinus in primo præstitit ille die,
Illico correptos inclusit carcere, quisquis
Consilio regnum læserat ante malo.
Qui delator erat, vinclis constringitur arctis,
Ut mala quæ multis fecerat, ipse ferat.
Ad mercaturas aperit mare : si quod ab illis
Durius exactum est ante, remisit onus.
Despectusque diu magnatum nobilis ordo,
Obtinuit primo pristina jura die.
Ille magistratus & munera publica, vendi
Quæ suevere malis, donat habenda bonis.
Et versis rerum vicibus feliciter, ante
Quæ tulit indoctus præmia, doctus habet.
Legibus antiquam (nam versæ evertere regnum
Debuerant) subito vimque decusque dedit.
Omnis cumque prius prorsus descisceret ordo,
Protinus est omnis redditus ordo sibi,
Quid quod in his etiam voluit rescindere quædam,
Ut populo possit commodus esse suo.
Quæ tamen ante suo novit placuisse parenti,
Sic patriam, ut decuit, prætulit ille patri.

Nec miror: quid enim non principe fiat ab illo,
Cui cultum ingenuis artibus ingenium est?
Castalio quem fonte novem lavere sorores,
Imbuit & monitis Philosophia suis.
Nominibus populus multis obnoxius omnis
Regi erat: hoc unum pertimuitque malum.
At rex hinc metui quum posset, posset & inde
Congerere immensas, si voluisset, opes.
Omnibus ignovit: securos reddidit omnes,
Sollicitique malum substulit omne metus.
Ergo alios populi reges timuere, sed istum,
Per quem nunc nihil est quod timeatur, amant.
Hostibus ô princeps multum metuende superbis,
O populo princeps non metuende tuo.
Illi te metuunt: nos te veneramur, amamus.
Illis, noster erit, cur metuaris, amor.
Sic te securum, demptoque satellite tutum,
Undique præstabunt, hinc amor, inde timor.
Extera bella quidem, coëat si Gallia Scotis,
Sint tantum concors Anglia, nemo timet.
At procul intestina aberunt certamina: nam quæ
Semina, quas causas unde oriantur, habent?
Primum equidem de jure tuæ tituloque coronæ
Quæstio jam non est ulla, nec esse potest.
Quæ certare solet jam tu pars utraque solus,
Nobilis hanc litem solvit uterque parens.

Ast magis abs te etiam est populi procul ira, tumultus
 Impia civilis quæ solet esse caput.
 Civibus ipse tuis tam charus es omnibus unus,
 Ut nemo possit charior esse sibi.
 Quod si forte duces committeret ira potentes,
 Solvetur nunc protinus illa tuo.
 Tanta tibi est majestatis reverentia sacræ,
 Virtutes merito quam peperere tuæ.
 Quæ tibi sunt, fuerant patrum quæcunque tuorum,
 Secula prisca quibus nil habuere prius.
 Est tibi namque tui princeps prudentia patris,
 Estque tibi matris dextra benigna tuæ.
 Est tibi mens aviæ, mens relligiosa paternæ,
 Est tibi materni nobile pectus avi.
 Quid mirum ergo, novo si gaudeat Anglia more,
 Cum qualis nunquam rexerat ante, regat?
 Quid quod lætitia hæc quæ visa est non potuisse
 Crescere, conjugio crevit adaucta tuo?
 Conjugio, superi quod decrevere benigni,
 Quo tibi, quóque tuis consulere bene.
 Illa tibi conjunx, lætus communia tecum
 Quam vidit populus sceptrâ tenere tuus,
 Cujus habent tantam coelestia numina curam,
 Ut thalamis ornent, nobilitentque tuis.
 Illa est, quæ priscas vincat pietate Sabinas,
 Majestate sacras vicerit hemitheas,

Illa vel Acestes castos æquarit amores,
Vel prompto superet consilio Tanaquil.
Illo ore, hoc vultu, forma est spectabilis illa,
Quæ talem ac tantam sola decere potest.

Eloquio fecunda cui Cornelia cedat,
Inque maritali Penelopeia fide.

Illa tibi princeps multos devota per annos,
Sola tui longa mansit amore mora.

Non illam germana soror, nec patria flexit,
Non potuit mater, non revocare pater.

Unum te matri, te prætulit illa sorori,
Te patriæ, & charo prætulit illa patri.

Illa tibi felix populos, hinc inde potentes
Non dissolvenda junxit amicitia.

Regibus orta quidem magnis, nihilôque minorum est
Regum, quàm quibus est orta, futura parens.

Hactenus una tui navem tenet ancora regni,
Una, sat illa quidem firma, sed una tamen.

At regina tibi sexu fecunda virili
Undique firmatam perpetuamque dabit.

Proveniunt illi magna ex te commoda, rursus
Ex illa veniunt commoda magna tibi.

Non alia ulla fuit certe te digna marito,
Illa non alius conjuge dignus erat.

Anglia thura feras, sacrumque potentius omni
Thure, bonas mentes innocuasque manus.

Connubium

Connubium ut superi hoc, sicuti fecere, secudent,
Et data cœlesti sceptrâ regantur ope :
Utque ipsis gestata diu hæc diademata, tandem
Et natus nati gesser, & inde nepos.

Concupiscit ut luperi hoc, acutis, secum
 Et data casti cepit regnum ope:
 Neque ista gressu diu hinc inde, tandem
 Et maius non fecit, & inde apor.

L. 4

Progymnasmata
THOMÆ MORI
 ET
GUILIELMI LILII
 SODALIIUM.

T. Mori.

In Avarum.

Urem Asclepiades ut apud se vidit avarus,
 Mus quid in æde facis, dixit, amice mea?
 Mus blande arridens, tolle, inquit, amice
 timorem,

Hic ego non victum quæro, sed hospitium.

G. Lilii.

G. Lilii.

Murem Asclepiades in teſto vidit avarus,
 Et quid apud me, ô muſ, inquit, amice ſa-
 Muſ ridens, inquit, nihil ô verearis amice, (eis)
 Non abs te victum, ſed mihi quero domum

G. Lilii.

In Avarum.

Divitias locupletis habes, animam ſed egeni:
 Hæredi ô dives, ſed tibi ſolus egens.

T. Mori.

Divitias locupletis habes, inopis tibi meſeſt.
 Ô miſer hæredi dives, inopſque tibi.

G. Lilii.

G. Lili.

De possessionibus incertis.

Nuper Achæmenidæ, sed nunc sumus arva Me-
Et nunc hunc rursus, nunc alium petimus.
Ille etenim nuper, hunc & nos alter habere
Se putat : at nobis nil nisi casus inest.

T. Mori.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi,
Adque alium rursus deveniam ex alto.
Me proprium nunc iste putat, proprium ille putabat :
At ego nullius sum, nisi sortis ager.

T. Mori.

T. Mori.

De luxu immodico.

Multas ædificare domos, & pascere multos,
Est ad pauperiem semita recta quidem.

G. Lilii.

Corpora multa alere, & complures ponere sedes,
Ipsa est ad summam semita pauperiem.

G. Lilii.

G. Lili.

De moderato sumptu.

Divitiis utare tuis, tanquàm moriturus:
Tanquàm victurus, parcito divitiis.
Stultius est ille quidem, qui hæc ambo volutans
Parcit, quique modum sumptibus applicuit.

T. Mori.

Tanquàm jam moriturus partis utere rebus,
Tanquam victurus denuo parce tuis;
Ille sapit, qui perpenſis hiis rite duobus,
Parcus erit certo munificusque modo.

T. Mori.

170 T. Mori & G. Lili

T. Mori.

De contemptu fortunæ.

I Am portum inveni, Spes & Fortuna valete.
Nil mihi vobiscum est, ludite nunc alios.

G. Lili.

I Nveni portum, Spes & Fortuna valete.
Nil mihi vobiscum, ludite nunc alios.

G. Lili.

G. Liliū.

De morte.

Ingredior nudus terram, egredior quoque nudus,
Quid frustra studeo, funera nuda videns?

T. Mori.

Nudus ut in terram veai, sic nudus abibo.
Quid frustra fudo, funera nuda videns?

T. Mori.

172 T. Mori & G. Lilii

T. Mori.

De luxu & libidine.

Si quis ad infernos properet descendere manes,
Huc iter accelerant, balnea, vina, Venus.

G. Lilii.

Nos caligantis rapiunt ad testæ tyranni,
Præcipiti cursu, balnea, vina, Venus.

JoM.T

T. Mori.

T. Mori.

De ficto amico.

Non æque nocet hic, qui sese odisse fatetur,
Atque hic qui puram fingit amicitiam.
O forem monitus fugio: fugisse sed illum
Quomodo qui se me fingit amare, queo?
Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicus
Creditus, occulta subdolis arte nocet.

G. Lili.

Non is tam lædit, liquide qui dixerit, odi,
Quàm qui synceram fingit amicitiam.
Vitabis certe quem noveris esse nocentem,
Ast illum nunquàm qui tibi dixit, amo.
Ille mihi gravis est hostis, qui clàm nocuisse
Gaudet, quisque fidem fert in amicitia.

M

T. Mori.

T. Mori.

De milite Spartano.

IN patriam amissis celeri pede dum redit armis,
 Conspiciens gnatum sœva Læzæ suum,
 Obvia sublata corpus transverberat hasta,
 Hæc super occisum mastula verba loquens :
 Degener ô Spartes genus, ito in Tartara tandem,
 Ito degeneras, & patria, & genere.

Guil. Lilii.

Quam nudum è bello gnatum remeare Læzæ
 Vidit, & in patrios accelerare læta,
 Insultans contra, pectus trajecerat hasta.
 Horrida inextinctum voce virago furens :
 Spartanam quando es patriam mentiris, atrolque,
 Ad manes tandem degener, inquit, abi.

T. Mori.

Progymnastica.

175

T. Mori.

In claudum & stupidum.

Claudus cibus est, ut pes: natura namque
Exterior certius interioris habet.

G. Lili.

Tarus es ingenio, ut pedibus: natura etenim dat
Exterius speciem, quod later interior.

M.

T. Mori.

176 T. Mori & G. Lilii

T. Mori.

*Theophrasti apud Aulum
Gellium dilemma.*

Si vitare queas, quæ sunt patienda, sciendo,
Scire quidem pulchrum, quæ paterere, forte
Sin quæ præciseris vitandi est nulla potestas,
Quid præscire juvat, quæ patiere tamen?

G. Lilii.

Si posset casus quisquam præscire futuros,
Et vitare simul, scire sua ve foret.
Sin patienda tibi prorsus quæ scire requiris,
Quid præscille juvat? namque necesse pati.

T. Mori,

Carminè Iambico trimetro.

Præscire si queas, quæ oporteat pati,
Quæque non pati, bonum est ut præscias.
At si te oporteat, licet scias, pati,
Præscire quid juvat? necesse enim est pati.

T. M.

T. Mori.

In duos fratres, uno & natos & mortuos die.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
Lux simul una duos & parit, & perimit.

G. Lili.

Quattuor hic tumulus fratres habet, una duobus
Lux & natalis, mortis & una fuit.

M 3

T. Mori.

T. Mori.

De lavamutato.

TAurus, olor, satyrusq; ob amorē & Juppiter a-
Europes, Ledes, Antiopes, Danaes. (rum ch

Guil. Lilii.

TAurus, olor, satyrus, per amorem Juppiter aurū
Europz, Ledes, Antiopz, Danaes.

T. Mori.

T. Mori.

In Sappho.

Musas esse novem referunt, sed profus aberrat;
Lesbica jam Sappho Pieris est decima.

G. Lili.

Quam temere dixere novem quidam esse sorores
Musarum, en Sappho Lesbis adest decima.

M 4

G. Lili.

G. Lilii.

In æream Satyri statuam.

Alt Satyrus fusus circum æs, aut arte coactum
 Illud idem circum fusum erat æs Satyro.

T. Mori.

Prorsum admiranda dum circumflectitur arte,
 Aut Satyrū hoc tegit æs, aut Satyro æs tegitur.

Ejusdem.

Aut isti Satyrus jam circumflectitur æri,
 Aut isto Satyrus jam circumflectitur ærei

G. Lilii.

G. Lili.

In statuam Niobes.

EX vita saxum. Dii me fecere: sed ipse
Ex saxo vitam denuo Praxiteles.

T. Mori.

Dii ex viva lapidem fecere: at quum lapis effem,
Me vivam fecit denuo Praxiteles;

T. Mori.

182 T. Mori & G. Lili, &c.

T. Mori.

In statuam Neoptolemi.

Cecropis urbs te tota Neoptoleme hac statua or-
tula facias, faciens hinc amor, hinc pietas. (nat,

G. Lili.

Hoc te donat propter pietatem & amorem,
Signo Cecropidis turba Neoptoleme.

F I N I S.

April. 12. 1638.

Imprimatur.

Tb. Wykes.

Printed by J. W. Jones, at the
Press of the University of Cambridge

April 15. 1882.

Imprimatur.

J. W. Jones.

Printed by J. W. Jones, at the
Press of the University of Cambridge

C 18086
62650 SL

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE
HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION